

நயினாதீவு 5ம் வட்டாரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்
திருநெல்வேலியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அயர்

திருமதி. தனலட்சுமி பாலசுப்பிரமணியம்

அவர்களின்

சீவகுப்பேறு குறித்த

தனமலர்

11.01.2009

2
சிவமயம்

நயினாதீவு 5ம் வட்டாரத்தை பிறப்பிடமாகவும்
திருநெல்வேலியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி. தனலட்சுமி பாலசுப்பிரமணியம்

அவர்களின்

உபயுத்தேசம்

குணமவர்

11.01.2009

சமர்ப்பணம்

அன்புக்கணிகலமே கருணைப் பெருங்கடலே
 பெற்றெடுத்த நாள் முதலாம்
 எம்மைபேணி வளர்த் தாயே
 ஐந்து குழந்தைகளை ஆசையுடன்
 பெற்றெடுத்து ஏர் பெற்று எம்மை
 அன்புடனே ஆதரித்து சீற்பெறு இல்லறத்தில்
 சிறப்புடனே வாழ்ந்து வந்தாய் அறிவு
 கொடுத்து ஆதரித்த தலைமகளே எம் அம்மாவே
 ஐந்து குழந்தைகளுக்கு நல்லறிவும்
 கல்வியுமுட்டி சிறப்புடனே வாழவைத்த
 தெய்வமே ஐந்பத்தி ஏழு வருடம் நலமுடனே
 வாழ்ந்து வந்து விரதமிருந்து தெய்வப்பணி
 செய்து வந்த எம் அம்மாவே எம்மைவிட்டு
 அம்மம்மாவுடன் சென்றிருக்க நினைத்தாயோ
 நாம் கலங்குகின்ற கண்ணீரால் வழங்கும்
 இந்தக் காணிக்கையை உங்கள் பொற்பாதம்
 பொலிவுறவே சமர்ப்பித்து
 வணங்குகின்றோம்.

கணவன், மகன்,
 மருமகன், பேரப்பிள்ளை.

நயினாதீவு சம் வட்டாரத்தை பிறப்பிடமாகவும்
 திருநெல்வேலியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி. தனலெட்சுமி பாலசுப்பிரமணியம்

அன்னை
 மடிபில்

05

09

1951

ஆண்டவன்
 அடிபில்

12

12

2008

திதி நிர்ணய விவரணம்

கார் சர்வதாரி கார்த்திகை இருபத்தேழு
 யூர் யூரணைத்தி புகர்வாரம் - தோன்ற
 பால சுப்பிரமணியம் பாரி தன லெட்சுமி
 சீல சீவபாதம் சென்றடைந்தாள் எனக்கூறு.

வாழ்க்கை வரலாறு

யாழ்ப்பாணத்தின் தென் கோடியில் அமைந்த இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தென விளங்கும் ஈழமணித் திருநாட்டின் வடபால் தீபகற்பத்திலே வடகுலத்தில் கடல் சூழ்ந்த சிவபூமி நயினாதீவு.

அறிஞர்கள் , கலைஞர்கள் , வணிகர்கள், வர்த்தகர்கள் ஆகியோர் நிறைந்தும் பல ஆலயங்கள் சூழ்ந்த இத்தீவுகத்திலே 63 சக்தி பீடங்களில் ஒன்றான நாகபூசணி அம்மையின் அருட்கடாட்சம் அருளாட்சி புரியும் தெய்வீகப் பூமி இதுவாகும்.

இவ்வூரிலே 5ம் வட்டாரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சின்னத்தம்பி தெய்வானை தம்பதியினருக்கு மூத்த புதல்வரான அமரர் பூரணலிங்கம் அவர்களும் அமரர்கள் ஆன கதிரேசு அன்னப்பிள்ளை தம்பதியினரின் புதல்வி ஆன அமரர் கதிராசிப்பிள்ளையவர்களும் இருமணம் கலந்த திருமண வாழ்வில் பிள்ளைச் செல்வங்களாக மூன்று ஆண்பிள்ளைகளும் ஐந்து பெண்பிள்ளைகளும் பிள்ளைகளாக அவதரித்தனர். இவற்றில் அமரர் விக்கினேஸ்வரன் (முன்னாள் வர்த்தகர் கொழும்பு) சந்தானலெட்சுமி, அமரர் தனலெட்சுமி, அமரர் வரதலெட்சுமி, யோகரெத்தினம், பரமேஸ்வரன், இராசலெட்சுமி, லலிதாம்பாள் ஆகிய எண்மரை பிள்ளைச் செல்வங்களாக பெற்றெடுத்தனர்.

1951ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 5ம் திகதி பிறந்த தனலெட்சுமி தனது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்று வந்து அதனைத் தொடர்ந்து நயினாதீவு மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வியைச் சீரும் சிறப்பாகவும் கற்று வந்து உயர்கல்வி பெற்றுக்கொள்ளும் வேளையில் 3ம் வட்டாரம் புங்குடுதீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அமரர்களான சின்னராசா இராசம்மா தம்பதியினருக்கு அவதரித்த மக்கட் செல்வங்களான பாலசுப்பிரமணியம், அமரர் கந்தசாமி, அமரர் நவரெத்தினம் மற்றும் செல்வராசா, அன்னலெட்சுமி, பரமேஸ்வரி, நாகேஸ்வரி ஆகியோர் அவதரித்தனர். இவர்களில் மூத்த மகனான பாலசுப்பிரமணியம் என்பவரைத் திருமணத்தில் இணைத்துக் கொண்டு இல்லறத்தில் இனிய வாழ்வில் பிள்ளைச் செல்வங்களாக பாலேஸ்வரன்(சிறி), பாலேந்திரன் (ரவி-டுபாய்), மஞ்சளாதேவி, சர்மிளா, சியாமளா ஆகிய ஐவரைப் பெற்றெடுத்தனர்.

இப்பிள்ளைகளின் இளைய மகனான சர்மிளா என்பவரை பருத்தித் துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சிவகணேசமூர்த்தி மனோகரி தம்பதியினர் புதல்வர்களில் மனோக்குமார் என்பவரைச் சென்ற 2008.01.27ம் திகதி திருமணம் செய்து கொடுத்து இவர்களின் இனிய வாழ்வில் சதுர்ஷா (தனா) என்னும் பேர்த்தியையும் ஆவலோடும் அன்போடும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் 2008ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 12ம் திகதி கார்த்திகை விளக்கீட்டு நன்னாளில் நயினை நாகபூசணி அம்பாளின் பொற்பாதங்களைச் சென்றடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோத்திரப்பாடல்

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

தேவாரம்

தந்தையார் தாயார் உடன் பிறந்தார்
தாரமார் புத்திரரார் தாம் தாம் ஆரே
வந்தவர் றெங்ஙனே போமா றேதோ
மாயமாம் இதற்கேதும் மகிழ வேண்டாம்
சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்
திகழ் மதியும் வாளரவும் திளைக்கும் செந்தீ
எந்தையார் திருநாமம் நாமச்சிவாய
என்றெழுவார் இரு விசும்பில் இருக்கலாமே

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையேயாய சிவபதமளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதீனியே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற வெம் சிவனை
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டு உள்ளம்
குளிரவென் கண்கள் குளிர்ந்தனவே

திருப்பலாண்டு

நையாத மனத்தினலை
நைவிப்பான் இத்தருலே
ஐயா நீ உலாப் போந்த
அன்று முதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழு தழுவி
கண்ணாரத் தொழுதாலும்
செய்யாயோ அருட் கோடைத்
திருலோக்கிய சுந்தரனே

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு
வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்பு உண்டேலுன்னை யென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ யாடும் போதுள்
அடியின் கீழிருக்க வென்றார்.

திருப்புகழ்

துள்ளுமத வேட்கை கணையாலே
தொல்லை நெடு நீலக் குயிலாலே
மெல்ல வருஞ் சோலைக் குயிலாலே
மெய்யுருகுமானைத் தழுவாயே
தெள்ளு தமிழ்ப் பாடத் தெளிவானே
செய்ய குமரசைத் திறவானே
வள்ளல் தொழு ஞானக் கழலானே
வள்ளி மண வாளப் பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்மறை அரசு செய்க
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்

ஸ்ரீ மஹா லிங்காஷ்டகம்

1.	ப்ரஹ்மமுராரி நிர்மலபாளித ஐந்மஜதுக்க தத்ப்ரணமாமி	ஸுராட்சித ஸோபித விநாசக ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்
2.	தேவமுநி ப்ரவ காமதஹம் ராவண தர்ப்ப தத்ப்ரணமாமி	ரார்ச்சித கருணாகரா விநாசந ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்
3.	ஸர்வஸுகந்தி புத்திவிவிர்த்தன ஸித்தஸுராஸுரே தத்ப்ரணமாமி	ஸுலேபித காரண வந்தித ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்
4.	கநக மஹாமணி பணிபதிவேஷ்டித தக்ஷஸுயக்ஞ தத்ப்ரணமாமி	பூஷித ஸோபித விநாசக ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்
5.	குங்கும சந்தன பங்கஜ ஹாரஸ் ஸஞ்சிதபாப தத்ப்ரணமாமி	லேபித ஸோபித விநாசக ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்
6.	தேவகணார்ச்சித பாவைர்பக்திபிர் திநகரகோடி தத்ப்ரணமாமி	ஸேவித ஏவச ப்ரபாகர ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்
7.	அஷ்டதளோபரி ஸர்வ ஸமுத்பவ அஷ்டதரித்ர தத்ப்ரணமாமி	வேஷ்டித காரண விநாசித ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்
8.	ஸுரகுரு ஸுரவர ஸுரவநபுஷ்ப பராத்தபரம் ததரணமாமி	பூஜித ஸதார்சித பரமாத்மக ஸதாசிவ	லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம் லிங்கம்

கௌரீக் காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
எண்ணினன் நறுள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட் குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றம் வாராமற்கா

வேண்டுகூற்று

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்பாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினை யாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளி தாயே
கொடியமகி ஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்ற நீ நோன்பிருந்தாய்
விரத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறி முறையைக் காட்டிடுவாய்
காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஓட்டிவிடு
வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ விடு
காளி மகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
பூமணியே மாமணியே புனிதவதித் தாயவளே
நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாரும்மமா
கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாரும்மமா

செல்வம் சிறப்பதற்குத் திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாமிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே வாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் தீரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமாக தேவியளே காசிணிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தாள் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையைக் கணப்பொழு தேமாற்றி விட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துப்புக்கு தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணியவோருக்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணியவோருக்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணியவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்து வரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 சூங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செலுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிகு
 பக்தி மனத்துடனே பரவி யணியவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால் உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்தி லோர்களைல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாய் கௌரியவள்
 கௌரி காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

கந்தசஷ்டிக் கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
 பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
 நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள்கந்தர்
 சஷ்டிக் கவசம் தனை

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்திர அமரம் புரிந்த
 குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

சஷ்டியை நோக்கச்சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவும்செங்கதிர் வேலோன்
 பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம்பாடக் கிண்கிணி ஆட
 மையல்நடஞ்செயும்மயில்வா கனனார்
 கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன்முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறு முகம்படைத்த ஐயாவருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரர ரரர
 ரிஹணபவச ரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரஹ வீரா நமோநம
 நிபவ சரஹ நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந் தெனைகாக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன்செளவும்

உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஓளிரும்
 சண்முகன் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலியாம் சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்டபுருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈற்றுசெவியில் இலகுண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்பரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழு குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடையழகும் இணைமுழுந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலிமுழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொமொக
 நகநக நகநக நகநக நகநக
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரரரரர ரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உந்திருவடியை உறுதிஎன் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க!
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க!
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க!
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க!
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க!
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க!

பேசிய வாய்தனை பெருவேல்காக்க!
 முப்பத்திருபல் முனைவேல் காக்க!
 செப்பிய நாவை செவ்வேல் காக்க!
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல்காக்க!
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க!
 மார்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க!
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க!
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க!
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல்காக்க!
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க!
 பழுபதினாரும் பருவேல் காக்க!
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க!
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க!
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க!
 ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல்காக்க!
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க!
 பணைத் தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க!
 கணக்கால் முழுந்நாள் கதிர்வேல்காக்க!
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க!
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க!
 முன்னகை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க!
 பின்கை இரண்டும் பின்னவர் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க!
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க!
 எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க!
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க!
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க!
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல்காக்க!
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க!
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க!
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறக் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம்பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஸ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தினமும் புனமுக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப்பேய்களும்

பெண்களைத் தொடரும் பிரமாச் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லினும் இரட்டினும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கணபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 சண்டா ளர்களும் தண்டியக்காரரும்
 என்பெயர் சொலவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும்பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் சஞ்சகர்வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாள்எனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரன்று புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிக்கெட்டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கைமுறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிமுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்பகைச் சொக்குப்
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டதுவோடப்
 புலியும்நரியும்புன்னரிநாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும்பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம்சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங்குன்மம் சொக்குச்சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடலவிப் புருதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடைவாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்புப்

எல்லாப்பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நிலலா தோட நீனைக் கருள்வாய்
 ஈரேழ உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரஹண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழிபவனே
 அரிதிருமருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா! குகனே! கதிர்வே லவனே!
 கார்திகை மைந்தா! கடம்பா! கடம்பனை
 இடும்பனை ஏன்ற இனியவேல் முருகா!
 தணிகாசலனே சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழநிப்பதிவாழ் பாலகுமாரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மாமலையுறும் செங்கல்வா ராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர் ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினான் பூதியை
 நேசமுடனயான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரச்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயு தனார்
 சித்திபெற்ற றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மலைக்குருவாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்கவாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்கவாழ்கஎன் சறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனைபிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் செய்தே இருப்பிலும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துண்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென்றடியார் தழைத்திட அருள்செய்

கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன்தேவ ராயன்பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கத் துலக்கி
நேசமுடனொருநினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநான் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்துநீறணிய
அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன எண்மர் செய்வது கருளுவார்
மாற்றலரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மைய ளித்திடும்
நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வசத்துரு சங்காரத்தடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலஷ் சுமிகளில்
வீர லட்சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
சூரபத்மாவைத்துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத்தாட்கொள எந்தனது துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகழ் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகுதிவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்காபோற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணஞ் சரணுண பவஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

ஸ்ரீ கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

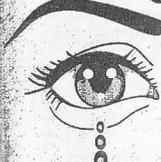
கண்ணீர் அஞ்சலி

அமரர்

திருமதி. தனலட்சுமி பாலசுப்பிரமணியம்

(மனோன்)

தோற்றம்

05

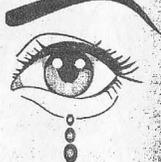
*

09

*

1951

மறைவு

12

*

12

*

2008

ஒளிதரும் திருவிளக்காய்
குரும்பத்தைக் காத்து நின்று
உழைத்திட்ட அன்னை எனும்
உயர் மனப்பேறு தன்னை
விதியிடம் பறி கொடுத்த
வருந்திரும் இதயமெலாம்
கிறைவனின் அருளில் ஆறி
கிருந்திட வேண்டுகின்றோம்

ஒளியுமாகி நிழலுமாகி
உதவிய அன்னை தன்னை
அளியுடன் அழசிலாக்கி
உட்புற தாய்மை தன்னை
விதியிடம் பறிகொடுத்து
விழி நனைந்தியம் நொந்து
கதியிலா தரற்றும் நல்ல
மனமெலாம் ஆறவேண்டுகின்றோம்.

இடை வளாகத்தி.
திருவெள்வேலி.

கோட்பாணம்
குபன் குருப்பம்
(செய்திமாரர்)

கண்ணீர் அஞ்சலி

கோற்றம்

05

09

1951

மறைவு

12

12

2008

அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் குணலக்ஷ்மி

நுமினை நாகயுசனி அம்பாளின் அரவணாயிடுல் வாழ்த்திர்
அன்புடன் எல்லோரையும் காத்திர்
ஆல் போல் வாறு வைத்து இல்லறம் இனிது கண்கள்
ஈனககள் பல செய்திர். உத்தம குணம் கொணர்ந்திர்
எல்லோரையும் தவிக்க விட்ட ரன் இந்தப் பிரிவு தந்திர்
அன்புடனும் பாசத்துடனும் எங்குடன்
ஹைக் குலாவி மகிழ்த்திருந்து இன்று தெய்வமாகி விட்ட
அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் குணலக்ஷ்மி
அவர்களின் திருப்பாசங்களுக்கும் இக் கண்ணீர் அஞ்சலியை
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

அன்னாரின் பிரிவினால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு
ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு
ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பலாலி வீதி,
தபால்வட்டி ஒழுங்கை,
திருவெல்வேலி.

கணன் சூஸ்
உரிமையாளர் : கண்ணன்
காண்புள், பிரதீஸ்.

கண்ணீர் அஞ்சலி

மணியில்

1951

09

05

வினாயில்

2008

12

12

நயினாதீவைப் பறப்பிடமாகவும் திருவெல்வேலியை வசப்பிடமாகவும்
கொண்ட எமது அன்பு நண்பன் பா.பாலேந்திரன் (ரவி)
அவர்களின் அன்புத் தாயார்

திருமதி பாலசுப்பிரமணியம் குணலக்ஷ்மி

இல்லறத்தை நல்லறமாய்
இனிதுறவே கழித்தவளே!
பொன்னான உன்வாழ்வு
மண்ணாகிய போனதுவோ!
பொல்லாத காலனைவன்
தன்னோடு அழைத்தனனோ!
உன் ஆத்மா சாந்திக்காய்
இறைபதம் பணிகின்றோம்

அன்னாரின் பிரிவினால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு
எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்

அ.வ. 50 ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நண்பர்கள்.
ஜெகதா மொபைல் உன்னை

கண்ணீர் அஞ்சலி

மண்ணில்
05.09.1951

விண்ணில்
12.12.2006

அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் தனலெட்சுமி

அன்பின் ஒளிவிளக்கே! பண்பின் சிகரமே
பாசத்தின் திருப்பிடமாய் பண்பின்
உறைவிடமாய்

நேசமுடன் எம்முடன் பழகி அன்பு
மழை பொழிந்து எந்நாளும் எம்முடன்
சிரித்தும் பழகிய அன்பு உள்ளமே!

சொல்லாமல் பேசாமல் சிவலோகம் சென்றீரோ
நாமெல்லாம் நொந்து நெருடத் துடிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

உய் பிரிவால் ஆயுறும்,
கோ. புவனேந்திரன் தும்பம்,
முன்காந் புத்தகசாலை,
நல்லூர்.

தீருக்குறள் - 1330

1. அறத்துப்பால்

1. பாயிரம்.....	18
2. இல்லறவியல்.....	20
3. துறவறவியல்.....	30
4. ஊழியல்	36

2. பொருட்பால்

1. அரசியல்.....	37
2. அமைச்சியல்.....	49
3. அரசனியல்.....	55
4. ஊழியல்.....	55
5. படையியல்.....	56
6. நட்பியல்.....	57
7. குடியியல்.....	65

3. காமத்துப்பால்

1. களவியல்.....	72
2. கற்பியல்	75

1. கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.	01
கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.	02
மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.	03
வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல.	04
இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.	05
பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.	06
தனக்குஉவமை இல்லாதான்தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது	07
அறஆழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் பிறஆழி நீந்தல் அரிது.	08
கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான் தானை வணங்காத் தலை.	09
பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடிசேரா தார்.	10

2. வான் சிறப்பு

வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் தான்அமிழ்தம் என்னுரைற் பாற்று.	11
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉம் மழை.	12
விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து உள்நின்று உடற்றும் பசி.	13
ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும் வாரி வளங்குன்றிக் கால்.	14
கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மறந்து ஆங்கே எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.	15
விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற்று ஆங்கே பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது	16
நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்துஎழிலி தான்நல்கா தாகி விடின்.	17
சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.	18
தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம் வானம் வழங்காது எனின்.	19
நீர்இன்று அமையாது உலகுஎனின் யார்யார்க்கும் வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.	20

3. நீத்தார் பெருமை

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவல் துணிவு.	21
துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று	22
இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார் பெருமை பிறங்கிற்று உலகு.	23
உரன்என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான் வரன்எனும் வைப்பிற்குஓர் வித்து.	24
ஐந்துஅவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு ளார்கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி.	25
செயற்கரிய செய்வார் பெரியர், சிறியர் செயற்கரிய செய்கலா தார்.	26
சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றம்என்று ஐந்தின் வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.	27
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டி விடும்.	28
குணமென்னும் குன்றுஏறி நின்றார் வெகுளி கணமேயும் காத்தல் அரிது.	29
அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் ரெவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.	30

4. அறன் வலியுறுத்தல்

சிறப்புஈனும்; செல்வமும் ஈனும்; அறத்தின்ஊஉங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு?	31
அறத்தின்ஊஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை மறத்தலின் ஊங்குஇல்லை கேடு.	32
ஓல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே செல்லும்வா யெல்லாம் செயல்.	33
மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்; அனைத்து அறன்; ஆகுல நீர பிற.	34
அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்.	35
அன்றுஅறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றுஅது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.	36
அறத்தாறு இதுஎன வேண்டா; சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.	37
வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுஆற்றின் அஃதொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.	38
அறத்தான் வருவதே இன்பம்;மற் ரெல்லாம் புறத்த; புகழும் இல.	39
செயற்பாலது ஓரும் அறனே; ஒருவற்கு உயற்பால தோரும் பழி.	40

5. இல்வாழ்க்கை

- இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை. 41
- துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் இல்வாழ்வான் என்பான் துணை. 42
- தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான்என்றாங்கு ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை. 43
- பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல். 44
- அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது. 45
- அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றின் போஓய்ப் பெறுவது எவன்? 46
- இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை. 47
- ஆற்றின் ஓழுக்கி அறன்இழுக்கா; இல்வாழ்க்கை நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48
- அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும் பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று. 49
- வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50

6. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

- மனைத்தக்க மாண்புஉடையள் ஆகித்தற் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. 51
- மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை எனைமாட்சித்து ஆயினும் இல். 52
- இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால்; உள்ளதென் இல்லவள் மாணாக் கடை? 53
- பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மைஉண் டாகப் பெறின்? 54
- தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள் பெய்எனப் பெய்யும் மழை. 55
- தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற சொல்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். 56
- சிறைகாக்கும் காப்பளவன் செய்யும்? மகளிர் நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. 57
- பெற்றால் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58
- புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன் ஏறுபோல் பீடு நடை. 59
- மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி; மற்றுஅதன் நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. 60

7. மக்கட் பேறு

- பெறுமவற்றுள் யாம்அறிவது இல்லை அறிவுஅறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற. 61
- எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் பண்புடை மக்கள் பெறின். 62
- தம்பொருள் என்பதம் மக்கள்; அவர்பொருள் தம்மத் வினையான் வரும். 63
- அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ். 64
- மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம்; மற்றுஅவர் சொல்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு 65
- குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள் மழலைச்சொல் கேளா தவர். 66
- தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி யிருப்பச்செயல். 67
- தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் இனிது. 68
- ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுஉவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். 69
- மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை என்னோற்றான் கொல்எனும் சொல். 70

8. அன்புடைமை

- அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்? ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும். 71
- அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்; அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 72
- அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு. 73
- அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை; அதுஈனும் நண்புஎன்னும் நாடாச் சிறப்பு. 74
- அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு. 75
- அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்; மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 76
- என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயுமே அன்பு இலதனை அறம். 77
- அன்பகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற் கண் வற்றல் மரம்தளிர்ந்த தற்று. 78
- புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு? 79
- அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதுஇலார்க்கு என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 80

9. விருந்தோம்பல்

இருந்துஓம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விரும்புஓம்பி வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு	81
விருந்து புறத்தாத் தான்உண்டல் சாவா மருந்துஎனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.	82
வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.	83
அகன்அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன்அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.	84
வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்?	85
செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான் நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு	86
இனைத்துணைத்து என்பதொன்று இல்லை; விருந்தின் துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.	87
பரிந்துஓம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி வேள்வி தலைப்படா தார்.	88
உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை; மடவார்கண் உண்டு.	89
மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து.	90

10. இனியவை கூறல்

இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.	91
அகன்அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன்அமர்ந்து இன்சொலன் ஆகப் பெறின.	92
முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தான்ஆம் இன்சொ லினதே அறம்.	93
துன்புறுஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும் இன்புறுஉம் இன்சொ லவர்க்கு	94
பணிவுடையன் இன்சொலன் அதல் ஒருவற்கு அணி; அல்ல மற்றுப் பிற.	95
அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை நாடி இனிய சொலின்.	96
நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.	97
சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்.	98
இன்சொல் இனிதுஈன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது?	99
இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.	100

11. செய்யநன்றி அறிதல்

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்ற லரிது.	101
காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதுஎனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.	102
பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது.	103
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்தெரி வார்.	104
உதவி வரைத்தன்று உதவி; உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.	105
மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை; துறவற்க துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.	106
எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளூவர் தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு.	107
நன்றி மறப்பது நன்றன்று; நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று	108
கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.	109
எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்; உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு	110

12. நடுவு நிலைமை

தகுதி எனஒன்று நன்றே பகுதியால் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின.	111
செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவுஇன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து	112
நன்றே தரினும் நடுவுஇகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்.	113
தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப் படும்.	114
கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல; நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.	115
கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம் நடுஓர்இ அல்ல செயின்.	116
கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.	117
சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்துஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.	118
சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா உள்கோட்டம் இன்மை பெறின.	119
வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தமபோல் செயின்.	120

13. அடக்கம் உடைமை

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்து விடும்.	121
காக்க பொருளா அடக்கத்தை; ஆக்கம் அதனின் ஊஉங்கு இல்லை உயிர்க்கு	122
செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.	123
நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் மலையினும் மாணப் பெரிது.	124
எல்லார்க்கும் நன்று ஆம் பணிதல்; அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.	125
ஒருமையுள் ஆமைபோல ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.	126
யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க; காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லி முக்குப் பட்டு.	127
ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின் நன்று ஆகா தாகி விடும்.	128
தியினால் சுட்டபுண் உள்ளானும் ஆறாதே நாவினால் சுட்ட வடு.	128
கதம்காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.	130

14. ஒழுக்கம் உடைமை

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்.	131
பரிந்து ஒம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்து ஒம்பித் தேரினும் அஃதே துணை.	132
ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.	133
மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும்; பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.	134
அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு.	135
ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.	136
ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை; இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி.	137
நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தியொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்.	138
ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய வழக்கியும் வாயால் சொல்ல.	139
உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்.	140

15. பிறனில் விளையாமை

பிறன்பொருளான் பெட்டு ஒழுக்கும் பேதைமை ஞாலத்து அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல்.	141
அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல்.	142
விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில் தீமை புரிந்து ஒழுக்கு வார்.	143
எனைத்துணையர் ஆயினும் என் ஆம்? தினைத்துணையும் தேரான் பிறனில் புகல்.	144
எளிது என இல்லிறப்பான் எய்தும் எஞ் ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி.	145
பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும் இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்.	146
அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலான் பெண்மை நயவா தவன்.	147
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு	148
நலக்கு உரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின் பிறற்கு உரியார் தோள்தோயா தார்.	149
அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையான் பெண்மை நயவாமை நன்று.	150

16. பொறைமை உடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.	151
பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும்; அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று.	152
இன்மையுள் இன்மை விருந்தோரால்; வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.	153
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப் படும்.	154
ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே, வைப்பர் பொறுத்தாரைப்பொன்போல் பொதிந்து.	155
ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப் பொன்றும் துணையும் புகழ்.	156
திறன் அல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று.	157
மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம் தம் தகுதியான் வென்று விடல்.	158
துறந்தாரின் தூய்மை உடையார் இறந்தார்வாய் இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.	159
உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர் சொல்லும் இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.	160

17. அழகாறாமை

- ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. 161
- விழுப்பேற்றின் அஃதுஒப்பது இல்லை யா. ாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின. 162
- அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான். 163
- அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 164
- அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடுகள் பது. 165
- கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதுஉம்
உண்பதுஉம் இன்றிக் கெடும். 166
- அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167
- அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயழி உய்த்து விடும் 168
- அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப்படும். 169
- அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லைஅஃது இல்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல். 170

18. வெஃகாமை

- நடுவுஇன்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும். 171
- படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். 172
- சிறின்பம் வெஃகி அறன்அல்ல செய்யாரே
மற்றுஇன்பம் வேண்டு பவர். 173
- இலம்என்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். 174
- அஃகி அகன்ற அறிவுஎன்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். 175
- அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். 176
- வேண்டற்க வெஃகியும் ஆக்கம்; விளைவயின்
மாண்டற்கு அரிதாம் பயன். 177
- அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள் 178
- அறன்அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந்து ஆங்கே திரு. 179
- இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு. 180

19. புறங்கூறாமை

- அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது. 181
- அறன்அழிஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறன்அழிஇப் பொய்த்து நகை. 182
- புறங்கூறிப் பொய்த்துஉயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும். 183
- கண்நின்று கண்அறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்நோக்காச் சொல். 184
- அறம்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறம்சொல்லும்
புன்மையால் காணப் படும். 185
- பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். 186
- பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர். 187
- துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு? 188
- அறன்நோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்நோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை? 189
- ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்
தீதுஉண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு 190

20. பயனில சொல்லாமை

- பல்லார் முனியப் பயன்இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும். 191
- பயன்இல பல்லார்முன் சொல்லல் நயன்இல
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது. 192
- நயன்இலன் என்பது சொல்லும் பயன்இல
பாரித்து உரைக்கும் உரை. 193
- நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து 194
- சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயன்இல
நீர்மை உடையார் சொலின். 195
- பயன்இல்சொல் பாராட்டு வாளை மகன்எனல்
மக்கட் பதடி எனல். 196
- நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்இல சொல்லாமை நன்று. 197
- அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல். 198
- பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். 199
- சொல்லுக சொல்லின் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லின் பயனிலாச் சொல். 200

21. தீவினையச்சம்

தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியர் அங்கவார் தீவினை என்னும் செருக்கு	201
தீயவை தீய பயத்தால் தீயவை தீயினம் அஞ்சப் படும்.	202
அறிவினுள் எல்லாம் தலையென்ப தீய செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.	203
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின் அறம்கூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.	204
இலன்என்று தீயவை செய்யற்க; செய்யின் இலன்ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து	205
தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால தன்னை அடல்வேண்டா தான்.	206
எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை வீயாது பின்சென்று அடும்.	207
தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை வீயாது அடிஉறைந் தற்று.	208
தன்னைத்தான் காதுலன் ஆயின் எனைத்தொன்றும் துன்னற்க தீவினைப் பால்.	209
அருட்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித் தீவினை செய்யான் எனின்.	210

22. ஒப்புரவறிதல்

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு என்ஆற்றும் கொல்லோ உலகு.	211
தாளாற்றித் தந்த பொருள்எல்லாம் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு.	212
புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் பெறல்அரிதே ஒப்புரவின் நல்ல பிற.	213
ஒத்தது அறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப் படும்.	214
ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம் பேரறி வாளன் திரு.	215
பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம் நயன்உடை யான்கண் படிள்.	216
மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம் பெருந்தகை யான்கண் படிள்	217
இடன்இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் கடன்அறி காட்சி யவர்.	218
நயன்உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செய்யுநீர் செய்யாது அமைகலா வாறு.	219
ஒப்புரவி னால்வரும் கேடுஎனின் அஃதொருவன் விற்றுக்கோள் தக்கது உடைத்து.	220

23. ஈகை

வறியார்க்குஒன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து.	221
நல்ஆறு எனினும் கொளஸ்தீது மேலுலகம் இல்எனினும் ஈதலே நன்று.	222
இலன்என்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல் குலன்உடையான் கண்ணே உள.	223
இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு.	224
ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.	225
அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதுஒருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.	226
பாத்தரண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.	227
ஈத்துஉவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாம்உடைமை வைத்துஇழக்கும் வன்க ணவர்?	228
இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல்.	229
சாதலின் இன்னாதது இல்லை இனிதுஅதுஉம் ஈதல் இயையாக் கடை	230

24. புகழ்

ஈதல்; இசைபட வாழ்தல்; அதுவல்லது ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.	231
உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்குஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.	232
ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால் பொன்றாது நிற்பதுஒன்று இல்.	233
நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப் போற்றாது புத்தேள் உலகு.	234
நத்தம்போல் கேடும் உளதுஆகும் சாக்காடும் வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது.	235
தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக; அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.	236
புகழ்பட வாழாதார் தம்நோவார் தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன்?	237
வசைஎன்ப வையத்தார்க்கு எல்லாம் இசைஎன்னும் எச்சம் பெறாஅ விடிள்.	238
வசைஇலா வண்பயன் குன்றும் இசைஇலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்.	239
வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசைஒழிய வாழ்வாரே வாழா தவர்.	240

25. அருளுடைமை

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம்; பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள.	241
நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க; பல்லாற்றான் தேரினும் அஃதே துணை	242
அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க்கு இல்லை இருள்சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்.	243
மன்னுயிர் ஒம்பி அருள்ஆள்வாற்கு இல்லென்ப தன்உயிர் அஞ்சும் வினை.	244
அல்லல் அருள்ஆள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும் மல்லல்மா ஞாலம் கரி.	245
பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி அல்லவை செய்துஒழுகு வார்.	246
அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை; பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.	247
பொருள்அற்றார் பூப்பர் ஒருகால்; அருள்அற்றார் அற்றார்மற்று ஆதல் அரிது.	248
தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின் அருளாதான் செய்யும் அறம்.	249
வலியார் முன் தன்னை நினைக்க, தான் தன்னின் மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து.	250

26. புலால் மறுத்தல்

தன்னை பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்உண்பான் எங்ஙனம் ஆளும் அருள்?	251
பொருள்ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை; அருளாட்சி ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.	252
படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றுஊக்காது ஒன்றன் உடல்சுவை உண்டார் மனம்.	253
அருளல்லது யாதெனில் கொல்லாமை கோறல் பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்.	254
உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊன்உண்ண அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.	255
தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகுஎனின் யாரும் விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்.	256
உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதுஒன்றன் புண்அது உணர்வார்ப் பெறின்.	257
செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார் உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.	258
அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று.	259
கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்.	260

27. தவம்

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குஉறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற்குஉரு.	261
தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம்அதனை அஃதிலார் மேற்கொள் வது.	262
துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல் மறறை யவர்கள் தவம்?	263
ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும் எண்ணின் தவத்தான் வரும்.	264
வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப் படும்.	265
தவஞ்செய்வார் தம்கருமம் செய்வார்மற்ற அல்லார் அவஞ்செய்வர் ஆசையுள் பட்டு.	266
சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம் சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.	267
தன்உயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும்.	268
கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின் ஆற்றல் தலைபட்ட டவர்க்கு	269
இலர்பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார் சிலர்பலர் நோலா தவர்.	270

28. கூடா ஒழுக்கம்

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நரும்.	271
வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம் தான்அறி குற்றப் படின?	272
வலிஇல் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியின்தோல் போர்த்துமேய்த் தற்று.	273
தவம்மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.	274
பற்றுஅற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றுஎன்று ஏதம் பலவும் தரும்.	275
நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து காழ்வாரின் வன்கணார் இல்.	276
புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி மூக்கில் கரியார் உடைத்து	277
மனத்தது மாசுஆக மாண்டார்நீ ராடி மறைந்துஒழுகு மாந்தர் பலர்.	278
கணைகொடிது; யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன வினைபடு பாலால் கொளல்.	279
மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா; உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின்	280

29. கள்ளாமை

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்துஒன்றும் கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.	281
உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே; பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்.	282
களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவுஇறந்து ஆவது போலக் கெடும்.	283
களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண் வீயா விழுமம் தரும்.	284
அருள்கருதி அன்புடையர் ஆதல் பொருள்கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.	285
அளவின்கண் நின்றுமுடிகல் ஆற்றார் களவின்கண் கன்றிய காத லவர்.	286
களவுஎன்னும் காரறி வாண்மை அளவுஎன்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்.	287
அளவுஅறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் களவுஅறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.	288
அளவுஅல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல மற்றைய தேற்றா தவர்.	289
கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை; கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ஞாலகு	290

30. வாய்மை

வாய்மை எனப்படுவது யாதுஎனின் யாதுஒன்றும் தீமை இலாத சொல்லல்.	291
பொய்மையும் வாய்மை இடத்த, புரைதீர்த்த நன்மை பயக்கும் எனின்	292
தன்னெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.	293
உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ள.	294
மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு தானம்செய் வாரின் தலை.	295
பொய்யாமை அன்ன புகழ்இல்லை; எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும்.	296
பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று.	297
புறம்தூய்மை நீரான் அமையும்; அகம்தூய்மை வாய்மையால் காணப் படும்.	298
எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு	299
யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற.	300

31. வெகுளாமை

செல்இடத்துக் காப்பான் சினம்காப்பான் அல்இடத்துக் காக்கினன் காவாக்கால் என்?	301
செல்லா இடத்துச் சினம்தீது; செல்லிடத்தும் இல்அதனின் தீய பிற.	302
மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும்; தீய பிறத்தல் அதனால் வரும்.	303
நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் பகையும் உளவோ பிற?	304
தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க; காவாக்கால் தன்னையே கொல்லும் சினம்.	305
சினமஎன்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமஎன்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும்.	306
சினத்தைப் பொருள்என்று கொண்டவன் கேடு நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.	307
இணர்எரி தோய்வுஅன்ன இன்னா செயினும் புணரின் வெகுளாமை நன்று.	308
உள்ளியது எல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால் உள்ளான் வெகுளி எனின்.	309
இறந்தார் இறந்தார் அனையர்; சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை.	310

32. இன்னா செய்யாமை

சிறப்புநும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.	311
கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறத்துஇன்னா செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.	312
செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின் உய்யா விழுமம் தரும்.	313
இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல்.	314
அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்நோய் தம்நோய்போல் போற்றாக் கடை?	315
இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை தன்னாமை வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.	316
எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தான்ஆம் மாணாசெய் யாமை தலை.	317
தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்?	318
பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்.	319
நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மெலவாம்; நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டு பவர்.	320

33.கொல்லாமை

அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும்.	321
பகுத்துஉண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.	322
ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை; மற்றுஅதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.	323
நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி.	324
நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.	325
கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல் செல்லாது உயிருண்ணும் கூற்று.	326
தன்உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க, தான்பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.	327
நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக் கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை.	328
கொலைவினையர் ஆகிய மாக்கள் புலைவினையர் புன்மை தெரிவா ரகத்து.	329
உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப. செயிர்உடம்பின் செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.	330

34.நிலையாமை

நில்லாத வற்றை நிலையின் என்றுஉணரும் புல்லறி வாண்மை கடை	331
கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்; போக்கும் அதுவிளித் தற்று.	332
அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அதுபெற்றால் அற்குப் ஆங்கே செயல்.	333
நாள்என ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்சரும் வாள்அது உணர்வாய் பெறின்	334
நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை மேற்சென்று செய்யப் படும்.	335
நெருதல் உள்ஒருவன் இன்றுஇல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து இவ் வுலகு.	336
ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப கோடியும் அல்ல பல.	337
குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.	338
உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு; உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.	339
புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு?	340

35.துறவு

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல் அதனின் அதனின் இலன்.	341
வேண்டிஉண் டாகத் துறக்க; துறந்தபின் சுண்டுஇயற் பால பல.	342
அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை; விடல்வேண்டும் வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.	343
இயல்பாகும் நோன்பிற்குஒன்று இன்மை உடைமை மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.	344
மற்றும் தொடர்பாடு எவன்பொல் பிறப்புஅறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை?	345
யான் என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்.	346
பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப் பற்றி விடாஅ தவர்க்கு	347
தலைப்பட்டார் தீர்த் துறந்தார் மயங்கி வலைப்பட்டார் மற்றையவர்.	348
பற்றற்ற கண்ணே பிறப்புஅறுக்கும்; மற்று நிலையாமை காணப் படும்.	349
பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை; அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு.	350

36.மெய்யுணர்தல்

பொருள்அல்ல வற்றைப் பொருள் பொருள்என்று உணரும் மருளான்ஆம் மாணப் பிறப்பு	351
இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி மாசறு காட்சி யவர்க்கு	352
ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து.	353
ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்இன்றே மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.	354
எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.	355
கற்றுசுண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் மற்றுசுண்டு வாரா நெறி.	356
ஓர்த்துள்ளும் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப் பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.	357
பிறப்புஎன்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு.	358
சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச் சார்தரா சார்தரும் நோய்.	359
காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.	360

37.அவா அறுத்தல்

அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும் தவாஅப் பிறப்புஎனும் வித்து.	361
வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை; மற்று வேண்டாமை வேண்ட வரும்.	362
வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை; யாண்டும் அஃது ஒப்பது இல்.	363
தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை; மற்ற அது வாஅய்மை வேண்ட வரும்.	364
அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார்; மற்றையார் அற்றதாக அற்றது இலர்.	365
அஞ்சவது ஓரும் அறனே; ஒருவனை வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா.	366
அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும்.	367
அவாஇல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம் அஃது உண்டேல் தவாஅது மேன்மேல் வரும்.	368
இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவாவென்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.	369
ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும்.	370

38.ஊழ்

ஆகுஊழால் தோன்றும் அசைவின்மை; கைப்பொருள் போகுஊழால் தோன்றும் மடி.	371
பேதைப் படுக்கும் இழவுஊழ்; அறிவகற்றும் ஆகல்ஊழ் உற்றக் கடை.	372
நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றும்தன் உண்மை அறிவே மிகும்.	373
இருவேறு உலகத்து இயற்கை ; திருவேறு தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.	374
நல்லவை எல்லாஅம் தீயவாம் தீயவும் நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.	375
பரியினும் ஆகாவாம் பால்அல்ல; உய்த்துச் சொரியினும் போகா தம.	376
வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.	377
துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால ஊட்டா கழியும் எனின்.	378
நன்றுஆம்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றுஆம்கால் அல்லற் படுவது எவன்?	379
ஊழின் பெருவலி யாவுள்? மற்றொன்று சூழினும் தான்முந் துறும்	380

39.இறைமாட்சி

படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்புஅரண் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு.	381
அஞ்சாமை ஈகை அறிவுக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தற்கு இயல்பு.	382
தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும் நீங்கா நிலன்ஆள் பவர்க்கு	383
அறன்இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன்இழுக்கா மானம் உடையது அரசு.	384
இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு.	385
காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.	386
இன்சொலால் ஈத்துஅளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால் தான்கண் டனைத்து இவ் வுலகு.	387
முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறைஎன்று வைக்கப்படும்.	388
செலிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.	389
கொடைஅளி செங்கோல் குடிஓம்பல் நான்கும் உடையான்ஆம் வேந்தர்க்கு ஒளி.	390

40.கல்வி

கற்க கசடறக் கற்பவை; கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.	391
எண்என்ப ஏனை எழுத்துஎன்ப இவ்விரண்டும் கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு	392
கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்துஇரண்டு புண்உடையர் கல்லா தவர்.	393
உவப்பத்தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்.	394
உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் கடையரே கல்லா தவர்.	395
தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.	396
யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.	397
ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து	398
தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.	399
கேடுஇல் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு; மாடுஅல்ல மற்றை யவை.	400

41.கல்லாமை

அரங்குஇன்றி வட்டுஆடி யற்றே நிரம்பிய நூல்இன்றக் கோட்டி கொளல்.	401
கல்லாதான் சொல்கா முறுதல் முலைஇரண்(இல்லாதான் பெண்காமுற் றற்று.	402
கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப் பெறின்.	403
கல்லாதான் ஓட்பம் கழியநன்று ஆயினும் கொள்ளார்அறிவுஉடை யார்.	404
கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும்.	405
உளர்என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக் களர்அனையர் கல்லா தவர்.	406
நுண்மான் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம் மண்மான் புனைபாவை யற்று.	407
நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே கல்லார்கண் பட்ட திரு.	408
மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.	409
விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனை யவர்.	410

42.கேள்வி

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.	411
செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.	412
செவிஉணவிற் கேள்வி யுடையார் அவிஉணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர் நிலத்து.	413
கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை.	414
இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல்.	415
எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்.	416
பிழைத்துஉணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வி யவர்.	417
கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால் தோட்கப் படாத செவி.	418
நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது.	419
செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள் அவியினும் வாழினும் ஏன்?	420

43.அறிவுடைமை

அறிவற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும் உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்.	421
சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதுஓர்இ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு.	422
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.	423
எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு.	424
உலகம் தழீஇயது ஓட்பம்; மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு.	425
எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு.	426
அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார் அஃதுஅறி கல்லா தவர்.	427
அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.	428
எதிரதாக்க காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை அதிர வருவதோர் நோய்.	429
அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவிலார் என்னுடைய ரேனும் இலர்.	430

44.குற்றங் கடிதல்

செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து	431
இவறலும் மாண்புஇறத்த மானமும் மாணா உவகையும் ஏதம் இறைக்கு	432
தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணு வார்.	433
குற்றமே காக்க பொருளாக; குற்றமே அற்றம் தருஉம் பகை.	434
வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்.	435
தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின் என்குற்ற மாகும் இறைக்கு?	436
செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் உயற்பாலது அன்றிக் கெடும்.	437
பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும் எண்ணப் படுவதொன்று அன்று.	438
வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை; நயவற்க நன்றி பயவா வினை.	439
காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின் ஏதில ஏதிலார் நூல்.	440

45.பெரியாரை துணை கோடல்

அறன்அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை திறன்அறிந்து தேர்ந்து கொளல்.	441
உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முன்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.	442
அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.	443
தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல் வன்மையுள் எல்லாம் தலை.	444
சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.	445
தக்கார் இனத்தனாய்த் தான்ஒழுக வல்லானைச் செற்றார் செயக்கிடந்தது இல்.	446
இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே கெடுக்கும் தகைமை யவர்?	447
இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் கெடுப்பார் இலானுங் கெடும்.	448
முதல்இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாம் சார்புஇலார்க்கு இல்லை நிலை.	449
பல்லார் பகைகொளலின் பத்தடுத்த தீமைத்தே நல்லார் தொடர்கை விடல்.	450

46.சிற்றினம் சேராமை

சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.	451
நிலத்துஇயல்பால் நீர்திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு இனத்துஇயல்பது ஆகும் அறிவு.	452
மனத்தான்ஆம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி; இனத்தான்ஆம் இன்னான் எனப்படும் சொல்.	453
மனத்து உளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு இனத்துஉள தாகும் அறிவு.	454
மனம்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும் இனம்தூய்மை தூவா வரும்.	455
மனம்தூயார்க்கு எச்சம்நன் றாகும்; இனம்தூயார்க்கு இல்லைநன்று ஆகா வினை.	456
மனநலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம்; இனநலம் எல்லாப் புகழும் தரும்.	457
மனநலம் நன்குஉடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து.	458
மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை;மற் றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து.	459
நல்லினத்தின் ஊங்கும் துணையில்லை; தீயினத்தின் அல்லற் படுப்பதூஉம் இல்.	460

47.தெரிந்து செயல் வகை

அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும் ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.	461
தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்துஎண்ணிச் செய்வார்க்கு அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.	462
ஆக்கம் கருதி முதல்இழக்கும் செய்வினை ஊக்கார் அறிவுடை யார்.	463
தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் இளிவுஎன்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.	464
வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு.	465
செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்.	466
எண்ணித் துணிக் கரும்மம்; துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.	467
ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று போற்றினும் பொத்துப் படும்.	468
நன்றுஆற்ற லுள்ளும் தவறுஉண்டு அவரவர் பண்பறிந்து ஆற்றாக் கடை	469
எள்ளாத எண்ணிச்செயல்வேண்டும் தம்மொடு கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.	470

48.வலி அறிதல்

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.	471
ஒல்வது அறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச் செல்வாக்குச் செல்லாதது இல்.	472
உடைத்தம் வலிஅறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.	473
அமைந்தாங்கு ஒழுகான் அளவுஅறியான் தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும்.	474
பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇறும் அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்.	475
நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதுஇறந்து ஊக்கின் உயிர்க்குஇறுதி யாகி விடும்.	476
ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக; அதுபொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி.	477
ஆகுஆறு அளவுஇட்டிது ஆயினும் கெடுஇல்லை போகுஆறு அகலாக் கடை	478
அளவுஅறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.	479
உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை வளவரை வல்லைக் கெடும்.	480

49.காலம் அறிதல்

- பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை; இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. 481
- பருவத்தோடு ஓட்ட ஓழுகல், திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு. 482
- அருவினை என்ப உளவோ கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்? 483
- ஞாலம் கருதினும் கைகூடும், காலம் கருதி இடத்தால் செயின். 484
- காலம் கருதி இருப்பர், கலங்காது ஞாலம் கருது பவர். 485
- ஊக்கம் உடையான் ஓடுக்கம் பொருதகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து. 486
- பொள்ளென ஆங்கே புறம்பேரார், காலம்பார்த்து உள்வேர்ப்பல் ஒள்ளி யவர். 487
- செறுநரைக் காணின் சுமக்க; இறுவரை காணின் கிழக்காம் தலை. 488
- எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல். 489
- கொக்குஒக்க கூம்பும் பருவத்து; மற்றுஅதன் குத்துஒக்க சீர்த்த இடத்து. 490

50.இடன் அறிதல்

- தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும் இடம்கண்ட பின்அல் லது. 491
- முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்துஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும். 492
- ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப, இடன்அறிந்து போற்றார்கண் போற்றிச் செயின். 493
- எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடன்அறிந்து துன்னியார் துன்னிச் செயின். 494
- நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை; அடும்புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற. 495
- கடள்ஓடா கால்வல் நெடுந்தேர்; கடல்ஓடும் நாவாயும் ஓடாநிலத்து 496
- அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தால் செயின். 497
- சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான் ஊக்கம் அழிந்து விடும். 498
- சிறைநலனும் சீரும் இலர்எனினும் மாந்தர் உறைநிலத்தோடு ஓட்டல் அரிது 499
- கால்ஆழ் களரில் நரிஅடும் கண்அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு. 500

51.தெரிந்து தெளிதல்

- அறம்பொருள் இன்பம் உயிர்அச்சம் நான்கின் திறம்தெரிந்து தேறப்படும். 501
- குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும் நாண்உடையான் கட்டே தெளிவு. 502
- அரியகற்று ஆசுஅற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால் இன்மை அரிதே வெளிறு. 503
- குணம்நாடிக்குற்றமும் நாட, அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல். 504
- பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக் கல். 505
- அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக; மற்றுஅவர் பற்றிலர்; நாணார் பழி. 506
- காதன்மை கந்தா அறிவுஅறியார்த் தேறுதல் பேதமை எல்லாம் தரும். 507
- தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும். 508
- தேறற்க யாரையும் தேராது; தேர்ந்தபின் தேறுக தேறும் பொருள். 509
- தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் தீரா இடும்பை தரும். 510

52.தெரிந்து வினையாடல்

- நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த தன்மையான் ஆளப் படும். 511
- வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை. 512
- அன்புஅறிவு தேற்றம் அவாஇன்மை இந்நான்கும் நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. 513
- எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் வேறுஆகும் மாந்தர் பலர். 514
- அறிந்துஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான் சிறந்தான்என்று ஏவற்பாற் றன்று. 515
- செய்வானை நாடி வினைநாடிக்க காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல். 516
- இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றுஆய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல். 517
- வினைக்குஉரிமை நாடிய பின்றை, அவனை அதற்குஉரிய னாகச் செயல். 518
- வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவேறு ஆக நினைப்பானை நீங்கும் திரு. 519
- நாள்தோறும் நாடுக மன்னன்; வனைசெய்வான் கோடாமை கோடாது உலகு. 520

53. சுற்றந்தழால்

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் சுற்றத்தார் கண்ணே உள.	521
விருப்புஅறாச் சுற்றம் இயையின், அருப்புஅ, ா ஆக்கம் பலவும் தரும்.	522
அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் கோடுஇன்றி நீர்நிறைந் தற்று.	523
சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வம்தான் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.	524
கொடுத்தாலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய சுற்றத்தால் சுற்றப்படும்.	525
பெரும்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின் மருங்குடையார் மாநிலத்து இல்.	526
காக்கை கரவா கரைந்துஉண்ணும்; ஆக்கமும் அன்னநீ ரார்க்கே உள.	527
பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.	528
தமராகித் தன்துறந்தார் சுற்றம் அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும.	529
உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன் இழைத்துஇருந்து எண்ணிக் கொளல்.	530

54. பொச்சாவாமை

இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு	531
பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை; அறிவினை நிச்ச நிரப்புக்கொன் நாங்கு	532
பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை; அதுஉலகத்து எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு.	533
அச்ச முடையார்க்கு அரண்இல்லை ஆங்கில்லை பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு	534
முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை பின்னறு இரங்கி விடும்.	535
இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழக்காமை வாயின் அதுஒப்பு இல்.	536
அரியஎன்று ஆகாத அல்லைபொச் சாவாக் கருவியால் போற்றிச் செயின்.	537
புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.	538
இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக தாம்தம் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.	539
உள்ளிய எய்தல் எளிதுமன் மற்றும்தான் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.	540

55. செங்கோன்மை

ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும் தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.	541
வான்றோக்கி வாழும் உலகெல்லாம்; மன்னவன் கோல்நோக்கி வாழும் குடி.	542
அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது மன்னவன் கோல்.	543
குடிதழீஇக் கோல்ஓச்சும் மாநில மன்னன் அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.	544
இயல்புளிக் கோல்ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.	545
வேல்அன்று வென்றி தருவது; மன்னவன் கோல்அதூஉம் கோடாது எனின்.	546
இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை மறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.	547
எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன் தண்பதத்தான் தானே கெடும்.	548
குடிபுறங் காத்துஓம்பிக் குற்றம் கடிதல் வடுஅன்று வேந்தன் தொழில்.	549
கொலையிற் கொடியாரை வேந்துஓறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட்ட தனொடு நேர்.	550

56. கொடுங்கோன்மை

கொலைமேற்கொண் டாரிற்றொடிதே அலைமேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து.	551
வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும் கோலொடு நின்றான் இரவு.	552
நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன் நாடொறும் நாடு கெடும்.	553
கூழும் குடியும் ஒருங்குஇழக்கும் கோல்கோடிச் சூழாது செய்யும் அரசு.	554
அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீர்அன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை	555
மன்னார்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதுஇன்றேல் மன்னாவாம் மன்னர்க்கு ஒளி	556
துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றுஅற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு	557
இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா மன்னவன் கோல்கீழ்ப் படிள்	558
முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி ஓல்லாது வானம் பெயல்.	559
ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர் காவலன் காவான் எனின்.	560

57. வெருவந்த செய்யாமை

- தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. 561
- கடிதுஒச்சி மெல்ல எறிக நெடிதுஆக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர். 562
- வெருவந்த செய்துஒழுக்கும் வெங்கோலன் ஆயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும். 563
- இறைகடியன் என்றுஉரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும். 564
- அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேய்க்கண் டன்னது உடைத்து. 565
- கடுஞ்சொல்லின் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடுஇன்றி ஆங்கே கெடும். 566
- கடுமொழியும் கைஇகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம். 567
- இனத்துஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்துஆற்றிச்
சிறின் சிறுகும் திரு. 568
- செருவந்த போழ்தில் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். 569
- கல்லார்ப் பிணீக்கும் கடுங்கோல்; அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை. 570

58. கண்ணோட்டம்

- கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெரும் காரிகை
உண்மையான் உண்டுஇவ் வுலகு. 571
- கண்ணோட்டத்து உளது உலகியல்; அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. 572
- பண்என்னாம் பாடற்கு இயையின்றேல்; கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்? 573
- உளபோல் முகத்துஎவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்? 574
- கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும். 575
- மண்ணோடு இயைந்த மரத்தனையர் கண்ணோடு
இயைந்துகண் ணோடா தவர். 576
- கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர்; கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல். 577
- கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்துஇவ் வுலகு. 578
- ஒறுத்துஆற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்துஆற்றும் பண்பே தலை. 579
- பெயக்கண்டும் நஞ்சுஉண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். 580

59. ஒற்றாடல்

- ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவை இரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். 581
- எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில். 582
- ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றம் கொள்க்கிடந்தது இல். 583
- வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று. 584
- கடாஅ உருவொடு கண்அஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று. 585
- துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்துஆராய்ந்து
என்செயினும் சோர்வுஇலது ஒற்று. 586
- மறைந்தவை கேட்கவற்று ஆகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று. 587
- ஒற்றுஒற்று உணராமை ஆள்க; உடன்மூவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும். 589
- சிறப்புஅறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க; செய்யின்
புறப்படுத்தான் ஆகும் மறை. 590

60. ஊக்கமுடைமை

- உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்அஃது இல்லார்
உடையது உடையரோ மற்று? 591
- உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள்உடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். 592
- ஆக்கம் இழந்தேம்என்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துஉடை யார். 593
- ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்கம் உடையா னுழை 594
- வெள்ளத்து அனைய மலர்நீட்டம்; மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அனையது உயர்வு 595
- உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வுஉள்ளல்; மற்றுஅது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து. 596
- சிதைவுஇடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பின்
பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு. 597
- உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு. 598
- பரியது கூங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருஉம் பலிதாக்க குறின். 599
- உரம்ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; அஃதுஇல்லார்
மரம்; மக்கள் ஆதலே வேறு. 600

61. மடி இன்மை

- குடிஎன்னும் குன்றா விளக்கம் மடிஎன்னும்
மாசுஊர மாய்ந்து கெடும். 601
- மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். 602
- மடிமடிக் கொண்டுஒழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து. 603
- குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர்க்கு. 604
- நெடுநீர் மறவி மடிதூயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். 605
- படியுடையார் பற்றுஅமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது. 606
- இடிபுரிந்து எள்ளும்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர். 607
- மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும். 608
- குடிஆண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடிஆண்மை மாற்றக் கெடும். 609
- மடிஇலா மன்னவன் எய்தும் அடிஅளந்தான்
தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு. 610

62. ஆள்வினை உடைமை

- அருமை உடைத்துஎன்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். 611
- வினைக்கண் வினைகெடல் ஒம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு. 612
- தாளாண்மை என்னும் தகைமைகண் தங்கிறே
வேளாண்மை என்னும் செருக்கு. 613
- தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிக்கை
வாள்ஆண்மை போலக் கெடும். 614
- இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண். 615
- முயற்சி திருவினை ஆக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும். 616
- மடிஉளான் மாமுகடி என்ப மடிஇலான்
தாள்உளாள் தாமரையி னாள் 617
- பொறிஇன்மை யார்க்கும் பழிஅன்று அறிவுஅறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி. 618
- தெய்வத்தான் ஆகாது என்னும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். 619
- ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவுஇன்றித்
தாழாது உளுற்று பவர். 620

63. இடுக்கண் அழியாமை

- இடுக்கண் வருங்கால் நகுசு; அதனை
அடுத்துஊர்வது அஃதுஒப்பது இல். 621
- வெள்ளத்து அனைய இடும்பை அறிவுஉடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும். 622
- இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர். 623
- மடுத்தவாய் எல்லாம் பகடுஅன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து. 624
- அடுக்கி வரினும் அழிவுஇலான் உற்ற
இடுக்கண் படும். 625
- அற்றேம்என்று அல்லல் படுபவோ பெற்றேம்என்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர்? 626
- இலக்கம் உடம்புஇடும்பைக்கு என்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல். 627
- இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்புஎன்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன். 628
- இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன். 629
- இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகும்தன்
ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு. 630

64. அமைச்சு

- கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு. 631
- வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு. 632
- பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு. 633
- தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு. 634
- அறன்அறிந்து ஆன்றுஅமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றும்
திறன்அறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை. 635
- மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்நிற்பவை. 636
- செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல். 637
- அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழைஇருந்தான் கூறல் கடன். 638
- பழுதுஎண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும். 639
- முறைபடச் சூழ்ந்தும் முடிவுஇலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅ தவர். 640

65.சொல் வன்மை

நாநலம் என்னும் நலன்உடைமை அந்நலம் யாநலத்து உள்ளது உம் அன்று.	641
ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் காத்துமும்பல் சொல்லின்கண் சேர்வு.	642
கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைஅவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.	643
திறன்அறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும் பொருளும் அதனின்ஊஉங்கு இல்.	644
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதுஓர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து	645
வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல் மாட்சியின் மாசுஅற்றார் கோள்.	646
சொல்லவல்லான் சேர்வுஇலன் அஞ்சான் அவனை இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.	647
விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்துஇனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்	648
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமாக அற்ற சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.	649
இணர்ஊழ்த்தும் நாறா மலர்அனையர் கற்றது உணர் விரித்துஉரையா தார்.	650

66.வினைத் தூய்மை

துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்.	651
என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு நன்றி பயவா வினை.	652
ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை ஆஅதும் என்னு மவர்.	653
இடுக்கண் படினும் இளிவந்த செய்யார் நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.	654
எற்றுஎன்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல் மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.	655
ஈன்றாள் பசிகாண்பான் அயினும் செய்யற்க சான்றோர் பழக்கும் வினை.	656
பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தன் சான்றோர் கழிநல் குரவே தலை.	657
கடிந்த கடிந்துஓரார் செய்தார்க்கு அவைதாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்.	658
அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இருப்பினும் பிற்பயக்கும் நற்பா லவை.	659
சலத்தால் பொருள்செய்துஏம் ஆர்த்தல் பசுமண் கலத்துள்நீர் பெய்துநீர்இ யற்று.	660

67.வினைத்திட்டம்

வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம் மற்றைய எல்லாம் பிற.	661
ஊறுஓரால் உற்பின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறுஎன்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.	662
கடைக்கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை இடைக்கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும்.	663
சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்.	664
வீறுஎய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண் ஊறுஎய்தி உள்ளப் படும்.	665
எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.	666
உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.	667
கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல்.	668
துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவுஆற்றி இன்பம் பயக்கும் வினை.	669
எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம் வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.	670

68.வினை செயல்வகை

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவுஎய்தல் அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.	671
தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால; தூங்கற்க தூங்காது செய்யும் வினை.	672
ஓல்லும்வாய் எல்லாம் வினைநன்றே ஓல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.	673
வினைபகை என்றுஇரண்டின் எச்சம் நினையும்கால் தீஎச்சம் போலத் தெறும்.	674
பொருள்கருவி காலம் வினைஇடனொடு ஐந்தும் இருள்தீர் எண்ணிச் செயல்.	675
முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும் படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.	676
செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.	677
வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள் யானையால் யானையாத தற்று.	678
நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே ஓட்டாரை ஓட்டிச் கொளல்.	679
உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின் கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து	680

69. தூது

- அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்துஅவாம்
பண்புடைமை தூதுஉரைப்பான் பண்பு. 681
- அன்புஅறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுஉரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று 682
- நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. 683
- அறவுஉரு ஆராய்ந்த கல்விடும் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு 684
- தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது. 685
- கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக்காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது. 686
- கடன்அறிந்து காலம் கருதி இடன்அறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை. 687
- தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. 688
- விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன். 689
- இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது. 690

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

- அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்துஒழுகு வார். 691
- மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கம் தரும். 692
- போற்றின் அரியவை போற்றல்; கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது. 693
- செவிச்சொல்லுதல் சேர்ந்த நகையும் அவித்துஒழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து. 694
- எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற்று அப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை. 695
- குறிப்புஅறிந்து காலம் கருதி வெறுப்புஇல
வேண்டுப வேட்பச் சொல்லல். 696
- வேட்பன சொல்லி வினையில் எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல். 697
- இளையர் இனமுறையர் என்றுஇகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும். 698
- கொளப்பட்ேம் என்றுஎண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். 699
- பழையம் எனக்கருதிப் பண்புஅல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும். 700

71. குறிப்பறிதல்

- கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி. 701
- ஐயப் படாஅது அகத்து உணர்வானைத்
தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல். 702
- குறிப்பின் குறிப்புஉணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல். 703
- குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு ஏனை
உறுப்புஓர் அணையரால் வேறு. 704
- குறிப்பின் குறிப்புஉணரா ஆயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண். 705
- அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். 706
- முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும். 707
- முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்றது உணர்வார்ப் பெறின். 708
- பகைமையும் கேண்மையும் கண்உரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். 709
- நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும்கோல் காணும்கால்
கண்அல்லது இல்லை பிற. 710

72. அவை அறிதல்

- அவைஅறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகைஅறிந்த தூய்மை யவர். 711
- இடைதெரிந்து நன்குஉணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர். 712
- அவைஅறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல். 713
- ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல். 714
- நன்றுஎன்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு. 715
- ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுஉணர்வார் முன்னர் இழுக்கு. 716
- கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறக்
சொல்தெரிதல் வல்லார் அகத்து. 717
- உணர்வது உடையார் முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று. 718
- புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார். 719
- அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தம்கணத்தார்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல். 720

73.அவை அஞ்சாமை

வகைஅறிந்து வல்வை வாய்சேரார் சொல்லின் தொகைஅறிந்த தூய்மை யவர்.	721
கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லு வார்.	722
பகையகத்துச் சாவார் எளியர்; அரியர் அவையகத்து அஞ்சா தவர்.	723
கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற மிக்காருள் மிக்க கொளல்.	724
ஆற்றின் அளவுஅறிந்து கற்க அவைஅஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தல் பொருட்டு.	725
வாளொடுஎன் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடுஎன் நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு?	726
பகையகத்துப் பேடினை ஒள்வாள் அவையகத்து அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.	727
பல்வை கற்றும் பயம்இலரே நல்லவையுள் நன்கு செலச்சொல்லா தார்.	728
கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றுஅறிந்தும் நல்லார் அவைஅஞ்சு வார்.	729
உளர்எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக் கற்ற செலச்சொல்லா தார்.	730

74.நாடு

தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்வுஇலாச் செல்வரும் சேர்வது நாடு.	731
பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு.	732
பொறைஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு இறைஒருங்கு நேர்வது நாடு.	733
உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேராது இயல்வது நாடு.	734
பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்துஅலைக்கும் கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு.	735
கேடுஅறியாக் கெட்ட இடத்தும் வளங்குன்றா நாடுஎன்ப நாட்டின் தலை.	736
இருபுனலும் வாழ்ந்த மலையும் வருபுனலும் வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு	737
பிணியின்மை செல்வம் விளைவுஇன்பம் ஏமம் அணிஎன்ப நாட்டிற்குஇவ் வைந்து.	738
நாடுஎன்ப நாடா வளத்தன; நாடுஅல்ல நாட வளம்தரும் நாடு.	739
ஆங்குஅமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்துஅமை வில்லாத நாடு.	740

75.அரண்

ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள்; அஞ்சித்தன் போற்று பவர்க்கும் பொருள்.	741
மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல் காடும் உடையது அரண்.	742
உயர்வுஅகலம் தின்மை அருமைஇந் நான்கின் அமைவுஅரண் என்றுஉரைக்கும் நூல்.	743
சிறுகாப்பின் பேரிடத்த தாகி உறுபகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.	744
கொளற்குஅரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார் நிலைக்குஎளிதாம் நீரது அரண்.	745
எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துஉதவும் நல்ஆள் உடையது அரண்.	746
முற்றியும் முற்றாது எறிந்தும் அறைப்படுத்தும் பற்றற்கு அரியது அரண்.	747
முற்றுஆற்றி முற்றி யவரையும் பற்றுஆற்றிப் பற்றியார் வெல்வது அரண்.	748
முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறுஎய்தி மாண்டது அரண்.	749
எனைமாட்சித்து ஆகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல்லது அரண்.	750

76.பொருள் செயல்வகை

பொருள்அல் வவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருள்அல்லது இல்லை பொருள்.	751
இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்; செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.	752
பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருள்அறுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச் சென்று	753
அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறன்அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள்	754
அருளொடும் அன்பொடும் வாராப்பொருள் ஆக்கம் புல்லார் புரள விடல்.	755
உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னாத்த தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.	756
அருள்என்னும் அன்புடன் குழவி பொருள்என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு.	757
குன்றுஏறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்து ஒன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை.	758
செய்க பொருளை; செறுநர் செறுக்கறுக்கும் எஃகுஅதனின் கூரியது இல்.	759
ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள் ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.	760

77.படை மாட்சி

உறுப்புஅமைந்து ஊறுஅஞ்சா வெல்படை வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை.	761
உலைவுஇடத்து ஊறுஅஞ்சா வன்கண் தொன் தொல்படைக்கு அல்லால் அரிது.	762
ஒலித்தக்கால் என்ஆம் உவரி எலிப்பகை? நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.	763
அழிவுஇன்று அறைபோகாது ஆகி வழிவந்த வன்கணதுவே படை.	764
கூற்றுஉடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்ற வதுவே படை.	765
மறம்மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.	766
தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த போர்தாங்கும் தன்மை அறிந்து	767
அடல்தகையும் ஆற்றலும் இல்எனினும் தானை படைத்தகையால் பாடு பெறும்.	768
சிறுமையும் செல்லாத் துளியும் வறுமையும் இல்லாயின் வெல்லும் படை.	769
நிலைமக்கள் சால உடைத்துஎனினும் தானை தலைமக்கள் இல்வழி இல்.	770

78.படைச்செருக்கு

என்னைமுன் நிலன்மின் தெவ்விரி! பலர்என்னை முன்நின்று கல்நின் நவர்!	771
கான முயல்எய்த அம்பினில் யானை பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.	772
பேராண்மை என்ப தறுகண்; ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை மற்றுஅதன் எஃகு	773
கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் மெய்வேல் பறியா நகும்.	774
விழித்தகண் வேல்கொண்டு எறிய அழித்துஇமைப்பின் ஓட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு	775
விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள் வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து.	776
சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார் குழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.	777
உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன் செறினும்சீர் குன்றல் இலர்.	778
இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்?	779
புரந்தாரகண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து.	780

79.நட்பு

செயற்குஅரிய யாவுள நட்பின்? அதுபோல் வினைக்குஅரிய யாவுள காப்பு?	781
நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் பின்நீர பேதையார் நட்பு.	782
நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயல்தொறும் பண்புடை யாளர் தொடர்பு.	783
நகுதல் பொருட்டன்று நட்பு; மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தல் பொருட்டு.	784
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான் நட்புஆம் கிழமை தரும்.	785
முகம்நக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்து அகம்நக நட்பது நட்பு.	786
அழிவின் அவைநீக்கி ஆறுஉய்த்து அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.	787
உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.	788
நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்புன்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.	789
இனையர் இவர்எமக்கு இன்னம்யாம் என்று புணையினும் புல்என்னும் நட்பு.	790

80.நட்பாராய்தல்

நாடாது நட்பலின் கேடுஇல்லை; நட்பின் வீடுஇல்லை நட்பான் பவர்க்கு.	791
ஆய்ந்துஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சாம் துயரம் தரும்.	792
குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.	793
குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வாணைக் கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு	794
அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்குஅறிய வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.	795
கேட்டினும் உண்டுஓர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.	796
ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார் கேண்மை ஓர்இ விடல்	797
உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ; கொள்ளற்க அல்லல்கண் ஆற்றுப்பார் நட்பு.	798
கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.	799
மருவுக மாசற்றார் கேண்மை; ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.	800

81.பழமை

பழமை எனப்படுவது யாதுஎனின் யாதும் கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.	801
நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றுஅத் 5 உப்புஆதல் சான்றோர் கடன்.	802
பழகிய நட்புஎவன் செய்யும் கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக் கடை?	803
விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர் கெழுதகையால் கேளாது நட்பார் செயின்.	804
பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுஉணர்க நோதக்க நட்பார் செயின்	805
எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும் தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.	806
அழிவந்த செய்யினும் அன்புஅறார் அன்பின் வழிவந்த கேண்மை யவர்.	807
கேள்இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு நாள்இழுக்கம் நட்பார் செயின்.	808
கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் விழையும் உலகு.	809
விழையார் விழையப் படுவ பழையார்கண் பண்பின் தலப்பிரியா தார்.	810

82.தீ நட்பு

பருகுவார் போலினும் பண்புஇலார் கேண்மை பெருகலின் குன்றல் இனிது.	811
உறிந்நட்டு அறினொருஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை பெறினும் இழப்பினும் என்?	812
உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.	813
அமரகத்து ஆற்றுஅறுக்கும் கல்லாமா அன்னார் தமரின் தனிமை தலை.	814
செய்துஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை எய்தலின் எய்தாமை நன்று.	815
பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுஉடையார் ஏதினமை கோடி உறும்.	816
நகைவகையர் ஆகிய நட்பின் பகைவரால் பத்துஅடுத்த கோடி உறும்.	817
ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை சொல்ஆடார் சோர விடல்.	818
கனவினும் இன்னாது மன்னோவினைவேறு சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.	819
எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல் மனைக்கெழீஇ மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு.	820

83.கூடா நட்பு

சீர்திடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை நேரா நிரந்தவர் நட்பு.	821
இனம்போன்று இனம்அல்லார் கேண்மை மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்.	822
பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனம்நல்லர் ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது	823
முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்துஇன்னா வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.	824
மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்துஒன்றும் சொல்லினால் தேற்றப்பாற்று அன்று.	825
நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல் ஒல்லை உணரப் படும்.	826
சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமை யான்.	827
தொழுதகை உள்ளும் படைஒடுங்கும் ஒன்னார் அழுதகண் ணீரும் அனைத்து.	828
மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து நட்பினுள் சாப்புல்லல் பாற்று.	829
பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகம்நட்டு அகம்நட்பு ஓரீஇ விடல்.	830

84.பேதைமை

பேதைமை என்பதுஒன்று யாதெனின் ஏதம்கொண்டு ஊதியம் போக விடல்.	831
பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கண் செயல்.	832
நாணாமை நாடாமை நாரீஇன்மை யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில்.	833
ஒதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குஉரைத்தும் தான்அடங்காப் பேதையின் பேதையார் இல்.	834
ஒருமைச் செயல்ஆற்றும் பேதை எழுமையும் தான்புக்கு அழுந்தும் அளறு.	835
பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப் பேதை வினைமேல் கொளின்.	836
ஏதிலார் ஆரத் தமர்ப்சிப்பர் பேதை பெரும்செல்வம் உற்றக் கடை	837
மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன் கையொன்று உடைமை பெறின்.	838
பெரிதுஇனிது பேதையார் கேண்மை; பிரிவின்கண் பீழை தருவதுஒன்று இல்.	839
கழாஅக்கால பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர் குழாஅத்துப் பேதை புகல்.	840

85. புல்லறிவாண்மை

அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதுஇன்மை இன்மையா வையாது உலகு.	841
அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதியாதும் இல்லை பெறுவான் தவம்.	842
அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.	843
வெண்மை எனப்படுவது யாதுஎனின் ஒண்மை உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.	844
கல்லாத மேற்கொண்டு உழுகல் கசடற வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்.	845
அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின் குற்றம் மறையா வழி.	846
அருமறை சோரும் அறிவுஇலான் செய்யும் பெருமிறை தானே தனக்கு	847
ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வயிர் போலும் அளவும்ஓர் நோய்.	848
காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான் கண்டான்ஆம் தான்கண்ட வாறு.	849
உலகத்தார் உண்டுஎன்பது இல்என்பான் வையத்து அலகையா வைக்கப் படும்.	850

86. இகல்

இகல்என்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகல்என்னும் பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய்.	851
பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல் கருதி இன்னாசெய் யாமை தலை.	852
இகல் என்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத் தாவில் விளக்கம் தரும்.	853
இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.	854
இகல்எதிர் சாய்ந்துஒழுக வல்லாரை யாரே மிகல்ஊக்கும் தன்மை யவர்.	855
இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை தவலும் கெடலும் நணித்து.	856
மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல் இன்னா அறிவி எனவர்.	857
இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை மிகல்ஊக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.	858
இகல்காணான் ஆக்கம் வரும்கால் அதனை மிகல்காணும் கேடு தரற்கு.	859
இகலான்ஆம் இன்னாத எல்லாம் நகலான்ஆம் நல்லயம் என்னும் செருக்கு.	860

87. பகை மாட்சி

வலியார்க்கு மாறுஏற்றல் ஓம்புக; ஓம்பா மெலியார்மேல் மேக பகை.	861
அன்புஇலன் ஆன்ற துணைஇலன் தான்துவ்வான் என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு?	862
அஞ்சும் அறியான் அமைவுஇலன் ஈகலான் தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு.	863
நீங்கான் வெகுளி நிறைஇலன் எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது.	864
வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான் பண்புஇலன் பற்றார்க்கு இனது.	865
காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் பேணாமை பேணப் படும்.	866
கொடுத்தும் கொள்வேண்டும் மன்ற அடுத்துஇருந்து மாணாத செய்வான் பகை.	867
குணன்இலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு இன்னஇலன்ஆம் ஏமாப்பு உடைத்து.	868
செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவுஇலா அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.	869
கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும் ஒல்லாணை ஒல்லாது ஒளி.	870

88. பகைத்திறம் தெரிதல்

பகைஎன்னும் பண்பு இலதனை ஒருவன் நகையேயும் வேண்டறபாற்று அன்று.	871
வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க சொல்ஏர் உழவர் பகை.	872
ஏழுந் தவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப் பல்லார் பகைகொள் பவன்.	873
பகைநட்பாக் கொண்டுஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு.	874
தந்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன் இந்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று.	875
தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண் தேறான் பகாஅன் விடல்.	876
நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு; மேவற்க மென்மை பகைவர் அகத்து	877
வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்பமாயும் பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு	878
இளைதாக முள்மரம் கொல்க; களையுநர் கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து.	879
உயிர்ப்ப உளர்அல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலா தார்.	880

89. உட்பகை

நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா; தமர் நீரும் இன்னாஆம் இன்னா செயின்	881
வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க; அஞ்சுக கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு	882
உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க; உலைவுஇடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும்.	883
மனம்மாணா உட்பகை தோன்றின் இனம்மாணா ஏதம் பலவும் தரும்.	884
உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின். இறல்முறையான் ஏதம் பலவும் தரும்.	885
ஒன்றாமை ஒன்றியார் கண்படிவ் எஞ்ஞான்றும் பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.	886
செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே உட்பகை உற்ற குடி.	887
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது உட்பகை உற்ற குடி.	888
எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும் உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.	889
உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள் பாம்போடு உடன்உறைந் தற்று	890

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை.	891
பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்.	892
கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க இடல்வேண்டின் ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு.	893
கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.	894
யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்.	895
எரியால் சுடப்படினும் உய்வுஉண்டாம்; உய்யார் பெரியார்ப் பிழைத்துஒழுகு வார்.	896
வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம் தகைமாண்ட தக்கார் செறின?	897
குன்றுஅன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.	898
ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து வேந்தனும் வேந்து கெடும்.	899
இறந்துஅமைந்த சார்புடையர் ஆயினும் உய்யார் சிறந்துஅமைந்த சீரார் செறின.	900

91. பெண்வழிச்சேறல்

மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார். வினைவிழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது.	901
பேணாது பெண்பிழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர் நாணாக நாணுத் தரும்.	902
இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்புஇன்மை எஞ்ஞான்றும் நல்லாருள் நாணுத் தரும்.	903
மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன் வினையாண்மை வீறுஎய்தல் இன்று.	904
இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சும்மற்று எஞ்ஞான்றும் நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.	905
இமையாரின் வாழினும் பாடுஇலரே இல்லாள் அமைஆர்தோள் அஞ்சு பவர்.	906
பெண்ஏவல் செய்துஒழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து.	907
நட்டார் குறைமுடியார் நன்றுஆற்றார் நன்னுதலான் பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.	908
அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும் பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல்.	909
எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும் பெண்சேர்ந்துஆம் பேதைமை இல்.	910

92. வரைவின் மகளிர்

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார் இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.	911
பயன்தூக்கிப் பண்புஉரைக்கும் பண்பில் மகளிர் நயன்தூக்கி நள்ளா விடல்.	912
பொருட்பெண்டிர் பொய்மை முயக்கம் இருட்டுஅறையில் ஏதில் பிணம்தழீஇ யற்று	913
பொருட்பொருளார் புன்நலம் தோயார் அருட்பொருள் ஆயும் அறிவி னவர்.	914
பொதுநலத்தார் புன்நலம் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்ட அறிவி னவர்.	915
தம்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்நலம் பாரிப்பார் தோள்.	916
நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சின் பேணிப் புணர்பவர் தோள்.	917
ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்குஎன்ப மாய மகளிர் முயக்கு.	918
வரைவுஇலா மாணிழையார் மென்தோள் புரையிலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.	919
இருமனப் பென்டிரும் கள்ளும் கவறும் திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.	920

93. கள்ளண்ணாமை

உட்கப் படாஅர் ஒளிஇழப்பர் எஞ்ஞான்றும் கட்காதல் கொண்டுஓழகு வார்.	921
உண்ணற்க கள்ளை; உணில்உண்க சான்றோராள் எண்ணப் படவேண்டா தார்.	922
ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால்; என்மற்றுச் சான்றோர் முகத்துக்களி.	923
நாண்என்னும் நல்லாள் புறம்கொடுக்கும் கள்ளன்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு	924
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து மெய்அறி யாமை கொளல்.	925
துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறுஅல்லர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுஉண்பார் கள்உண் பவர்.	926
உள்ஒற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும் கள்ளுற்றிக் கண்சாய் பவர்.	927
களித்துஅறியேன் என்பது கைவிடுக; நெஞ்சத்து ஒளித்ததுஉம் ஆங்கே மிகும்.	928
களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று	929
கள்ளண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால் உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.	930

94. சூது

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை; வென்றதுஉம் தூண்டில்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.	931
ஒன்றுஎய்தி நூறுஇழக்கும் சூதார்க்கும் உண்டாம்கொல் நன்றுஎய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.	932
உருள்ஆயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம் போலய்ப் புறமே படும்.	933
சிறுமை பலசெய்து சீர்அழிக்கும் சூதின் வறுமை தருவதுஒன்று இல்.	934
கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் இல்லாகி யார்.	935
அகடுஆரார் அல்லல் உழப்பர் சூதுஎன்னும் முகடியான் மூடப்பட்டார்.	936
பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் கழகத்துக் காலை புகின்	937
பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேல் கொளீஇ அருள்கெடுத்து அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது.	938
உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும் அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.	939
இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம் உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர்.	940

95. மருந்து

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று	941
மருந்துஎன வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின்.	942
அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க; அஃதுடம்பு பெற்றான் நெடிதுஉய்க்கும் ஆறு.	943
அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறுஅல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து	944
மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துஉண்ணின் ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு	945
இழிவுஅறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும் கழிபே ரிரையான்கண் நோய்.	946
தியளவு அன்றித் தெரியான் பெரிதுஉண்ணின் நோயளவு இன்றிப் படும்.	947
நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.	948
உற்றான் அளவும் பிணிஅளவும் காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல்.	949
உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வான்என்று அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.	950

96. குடிமை

இற்பிறந்தார் கண் அல்லாது இல்லை இயல்பாகச் செப்பமும் நானும் ஓருங்கு	951
ஓழுக்கமும் வாய்மையும் காணும்இம் மூன்றும் இழுக்கார் குடிப் பிறந் தார்.	952
நகைசாகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு	953
அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்.	954
வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.	955
சலம்பற்றிச் சால்புஇல செய்யார்மாசு அற்ற குலம்பற்றி வாழ்த்தும்என் பார்.	956
குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து	957
நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்.	958
நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும்; காட்டும் குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.	959
நலம்வேண்டின் நாண்உடைமை வேண்டும்; குலம்வேண்டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.	960

97. மானம்

இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும் குன்ற வருப விடல்.	961
சீரினும் சீர்அல்வ செய்யாரே சீரொடு பேராண்மை வேண்டு பவர்.	962
பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல்; சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.	963
தலையின் இழிந்த மயிர்அனையர் மாந்தர் நிலையின் இழிந்தக் கடை	964
குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ குன்றி அனைய செயின்.	965
புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால்; என்மற்று இகழ்வார்பின் சென்று நிலை?	966
ஒட்டார்பின் சென்றுஒருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.	967
மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை பீடழிய வந்த இடத்து?	968
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.	969
இளியவரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு	970

98.பெருமை

ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; இளிஒருவற்கு அஃதுஇறந்து வாழ்தும் எனல்.	971
பிறப்புஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்; சிறப்புஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.	972
மேல்இருந்தும் மேல்அல்லார் மேல்அல்லர். கீழ்இருந்தும் கீழ்அல்லார் கீழ்அல் லவர்.	973
ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும் தன்னைத்தான் கொண்டுஓழுகின் உண்டு.	974
பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின் அருமை உடைய செயல்.	975
சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப் பேணிக்கொள் வேமாஎன்னும் நோக்கு	976
இறப்பே புரியா தொழிற்றாம் சிறப்பும்தான் சீரல் லவர்கண் படிந்	977
பணியுமாம் என்றும் பெருமை; சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து	978
பெருமை பெருமிதம் இன்மை; சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.	979
அற்றம் மறைக்கும் பெருமை; சிறுமைதான் குற்றமே கூறி விடும்.	980

99.சான்றாண்மை

கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு	981
குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம் எந்நலத்து உள்ளதும்உம் அன்று	982
அன்புநான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு ஐந்துசால்பு ஊன்றிய துண்.	983
கொல்லா நலத்தது நோன்மை; பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு.	984
ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்; அதுசான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை	985
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி துணையல்லார் கண்ணும் கொளல்	986
இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு?	987
இன்மை ஒருவற்கு இளிவுஅன்று சால்புஎன்னும் திண்மைஉண் டாகப் பெறின்	988
ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படு வார்.	989
சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான் தாங்காது மன்னோ பொறை.	990

100.பண்புடைமை

எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதுஎன்ப யார்மாட்டும் பண்புஉடைமை என்னும் வழக்கு	991
அன்புஉடைமை ஆன்ற குடப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும் பண்புஉடைமை என்னும் வழக்கு	992
உறுப்புஒத்தல் மக்கள்ஒப்பு அன்றால்; வெறுத்தக்க பண்புஒத்தல் ஒப்தாம் ஒப்பு	993
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன்உடையார் பண்புபா ராட்டும் உலகு.	994
நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி; பகையுள்ளும் பண்புஉள பாடறிவார் மாட்டு.	995
பண்புஉடையார்ப் பட்டுஉண்டு உலகம் அதுஇன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்.	996
அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர் மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.	997
நண்புஆற்றா ராகி நயம்இல செய்வார்க்கும் பண்புஆற்றார் ஆதல் கடை.	998
நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.	999
பண்புஇலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால் கலம்தீமை யால்திரிந் தற்று	1000

101 நன்றியில் செல்வம்

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பெருள் அஃது உண்ணாள் செத்தான் செயக்கிடந்தது இல்.	1001
பொருளான்ஆம் எல்லாம் என்று ஈயாது இவறும் மருளான்ஆம் மாணாப் பிறப்பு.	1002
ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர் தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.	1003
எச்சம் என்று என்னென்னும் கொல்லோ ஒருவரால் நச்சுப் படாஅ தவன்?	1004
கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்.	1005
ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலா தான்.	1006
அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம் பெற்றாள் தமயள்முத் தற்று.	1007
நச்சுப் படாதவன் செல்வம் நடுணருள் நச்சு மரம்பழுத் தற்று	1008
அன்பு ஓர்இத் தன்செற்று அறம்நோக்காது ஈட்டிய ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர்.	1009
சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாறி வறம்கூர்ந் தனயது உடைத்து.	1010

102. நாணுடைமை

கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல் நல்லவர் நாணுப் பிற	1011
ஊண்உடை எச்சம் உயிர்க்கு எல்லாம் வேறுஅல்ல நாண் உடைமை மாந்தர் சிறப்பு	1012
ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம்; நாண்என்னும் நன்மை குறித்தது சால்பு.	1013
அணிஅன்றோ நாண்உடைமை சான்றோர்க்கு அஃது இன்றேல் பிணிஅன்றோ பீடு நடை?	1014
பிறப்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு உறைபதி என்னும் உலகு.	1015
நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் பேணலர் மேலா யவர்.	1016
நானால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால் நாண்துறுவார் நாண்ஆள் பவர்.	1017
பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணான் ஆயின் அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து	1018
குலம்குடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலம்குடும் நாணின்மை நின்றக் கடை	1019
நாண்அகத்து இல்லார் இயக்கம் மரப்பாவை நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று.	1020

103. குடிசெயல் வகை

கருமம் செயஒருவன் கைதுவேன் என்னும் பெருமையின் பீடுஉடையது இல்.	1021
ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின் நீள்வினையால் நீளும் குடி.	1022
குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம் மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.	1023
குழாமல் தானே முடிவுஎய்தும் தம்குடியைத் தாழாது உஞற்று பவர்க்கு.	1024
குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச் சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.	1025
நல்ஆண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த இல் ஆண்மை ஆக்கிக் கொளல்.	1026
அமர்அகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமர் அகத்தும் ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.	1027
குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம்; மடிசெய்து மானம் கருதக் கெடும்.	1028
இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு?	1029
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தானன்றும் நல்ஆள் இலாத குடி.	1030

104. உழவு

சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம்; அதனால் உழந்தும் உழவே தலை.	1031
உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃது ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.	1032
உழுதுஉண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்று எல்லாம் தொழுதுஉண்டு பின்செல் பவர்.	1033
பலகுடை நீழலும் தம்குடைக்கீழ்க் காண்பர் அலகுஉடை நீழ லவர்.	1034
இரவார் இரப்பார்ஒன்று ஈவர் கரவாது கைசெய்துணண் மாலை யவர்.	1035
உழவினார் கைமடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம் விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை.	1036
தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்துஎருவும் வேண்டாது சாலப் படும்.	1037
ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல்; கட்டபின் நீரினும் நன்றுஅதன் காப்பு.	1038
செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து இல்லாளின் ஊடி விடும்.	1039
இலம்என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் நிலம்என்னும் நல்லாள் நகும்.	1040

105.நல்குரவு

இன்மையின் இன்னாதது யாதுஎனின் இன்மையின் இன்மையே இன்னா தது.	1041
இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும்.	1942
தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக நல்குரவு என்னும் நசை.	1943
இற்பிறந்தார் கண்ணையும் இன்மை இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.	1044
நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்.	1045
நற்பொருள் நன்குஉணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்.	1046
அறம்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும் பிறன்போல நோக்கப் படும்.	1047
இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருதலும் கொன்றது போலும் நிரப்பி.	1048
நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள் யாதுஒன்றும் கண்பாடு அரிது.	1049
துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.	1050

106.இரவு

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின்; கரப்பின் அவர்பழி தம்பழி அன்று	1051
இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை துன்பம் உறாஅ வரின்.	1051
கரப்புஇலா நெஞ்சின் கடன்அறவார் முன்நின்று இரப்பும்ஓர் ஏள் உடைத்து	1053
இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு	1054
கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்நின்று இரப்பவர் மேற்கொள் வது.	1055
கரப்புஇடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்புஇடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.	1056
இகழ்ந்துள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம் உள்ளும் உடைப்பது உடைத்து.	1057
இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம் மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.	1058
ஈவார்கண் என்உண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள் மேவார் இலாஅக் கடை?	1059
இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும். நிரப்புஇடும்பை தானேயும் சாலும் கரி.	1060

107.இரவு அச்சம்

கரவாது உவந்துஈயும் கண்ணன்னார் கண்ணும் இரவாமை கோடி யுறும்.	1061
இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகுஇயற்றி யான்!	1062
இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாம்என்னும் வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.	1063
இடம்எல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடம்இல்லாக் காலும் இரவுஒல்லாச் சால்பு.	1064
தெண்ணீர் அடுபற்கை ஆயினும் தாள்தந்தது உண்ணலின் ஊங்குஇனியது இல்.	1065
ஆவிற்கு நீர்என்று இரப்பினும் நாவிற்கு இரவின் இளிவந்தது இல்.	1066
இரப்பான் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின் கரப்பார் இரவன்மீன் என்று!	1067
இரவுஎன்னும் ஏமாப்புஇல் தோணி கரவுஎன்னும் பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.	1068
இரவுஉள்ள உள்ளம் உருகும்; கரவுஉள்ள உள்ளதாஉம் இன்றிக் கெடும்.	1069
கரப்பவர்க்கு யாங்குஒளிக்கும் கொல்லோ இரப்பவர் சொல்லாடப் போலும் உயிர்.	1070

108.கயமை

மக்களே போல்வர் கயவர்; அவரன்ன ஒப்பார் யாம்கண்டது இல்.	1071
நன்றுஅறி வாரின் கயவர் திருஉடையர்; நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.	1072
தேவர் அனையர் கயவர் அவரும்தாம் மேவன செய்தொழுக லான்.	1073
அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.	1074
அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்; எச்சம் அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.	1075
அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட மறைபிறர்க்கு உய்த்துஉரைக்க லான்.	1076
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுஉடைக்கும் கூன்கையர் அல்லா தவர்க்கு	1077
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்; கரும்புபோல் கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.	1078
உடுப்பதாஉம் உண்பதுதாஉம் காணின் பிறர்மேல் வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.	1079
எற்றிற்கு உரியர் கயவர்ஒன்று உற்றக்கால் விற்றற்கு உரியர் விரைந்து	1080

109.தகையணங்குறுத்தல்

அணங்குகொல்? ஆய்மயில் கொல்லோ? கனங்குழை மாதர்கொல்? மாலும்என் நெஞ்சு.	1081
நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கு அணங்கு தானைக்கொண்டன்னது உடைத்து.	1082
பண்டுஅறியேன் கூற்றுஎன் பதனை; இனிஅறிந்தேன் பெண்தகையால் பேரமர்க் கட்டு.	1083
கண்டார் உயிருண்ணம் தோற்றத்தால் பெண்தகைப் பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.	1084
கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல் நோக்கமும் மூன்றும் உடைத்து.	1085
கெடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்குஅஞர் செய்யல மன்இவள் கண்.	1086
கடாஅக் களிற்றின்மேல் கண்படாம் மாதர் படாஅ முலைமேல் துகில்.	1087
ஒண்ணுதற்கு ஒடி உடைந்ததே ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும்என் பீடு.	1088
பிணைஏர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்டு அணிஎவனோ ஏதில தந்து.	1089
உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.	1090

110.குறிப்பு அறிதல்

இருநோக்கு இவள்உண்கண் உள்ளது; ஒருநோக்கு நோய்நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து.	1091
கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது.	1092
நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.	1093
யான்நோக்கும் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால் தான்நோக்கி மெல்ல நகும்.	1094
குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.	1095
உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல் ஒல்லை உணரப் படும்.	1096
செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும் உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு.	1097
அசைஇயற்கு உண்டுஆண்டுஓர் ஏளர்யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும்.	1098
ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் காதலார் கண்ணே யுள்.	1099
கண்ணொடு கண்ணினை நோக்குஒக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல்.	1100

111.புணர்ச்சி மகிழ்தல்

கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றுஅறியும் ஐம்புலனும் ஒண்டொடி கண்ணே உள்.	1101
பிணிக்கு மருந்து பிறமன்; அணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து	1102
தாம்வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிதுகொல் தாமரைக் கண்ணான் உலகு.	1103
நீங்கின் தெறுஉம் குறுகும்கால் தன்என்னும் தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்?	1104
வேட்டபொழுதின் அவைஅவை போலுமே தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.	1105
உறுதோறு உயிர்த்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.	1106
தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால் அம்மா அரிவை முயக்கு.	1107
வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளிஇடை போழ்ப் படாஅ முயக்கு	1108
ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம் கூடியார் பெற்ற பயன்	1109
அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம் செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு.	1110

112.நலம் புனைந்து உரைத்தல்

நலநீரை வாழி அனிச்சமே! நின்னினும் மெல்லநீர் யாம்வீழ் பவள்.	1111
மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண் பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று.	1112
முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம் வேல்உண்கண் வேய்த்தோ ளவட்டு	1113
காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும் மாணிழை கண்ஒவ்வேம் என்று.	1114
அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை.	1115
மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா பதியின் கலங்கிய மீன்.	1116
அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல மறுஉண்டோ மாதர் முகத்து.	1117
மாதர் முகம்போல ஒளிவிட வல்லையேல் காதலை வாழி மதி!	1118
மலர்அன்ன கண்ணாள் முகம்ஒத்தி யாயின் பலர்காணத் தோன்றல் மதி!	1119
அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.	1120

113.காதற் சிறப்பு உரைத்தல்

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி வால்எயிறு ஊறிய நீர்	1121
உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற்று அன்ன மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.	1122
கருமணியில் பாவாய்ந் போதாய்;யாம் வீழும் திருநுதற்கு இல்லை இடம்.	1123
வாழ்தல் உயிர்க்குஅன்னள் ஆயிழை சாதல் அதற்குஅன்னள் நீங்கும் இடத்து.	1124
உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன் ஒள்ளாமர்க் கண்ணாள் குணம்.	1125
கண்உள்ளின் போகார்; இமைப்பின் பருவரார்; நுண்ணியரெம் காத லவர்.	1126
கண்உள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும் எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.	1127
நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துஉண்டல் அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து	1128
இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.	1129
உவந்துஉறைவர் உள்ளத்துள் என்றும்; இகந்துஉறைவர் ஏதலர் என்னும்இவ் வூர்	1130

114.நாணுத் துறவு உரைத்தல்

காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம் மடல்அல்லது இல்லை வலி.	1131
நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல்ஏறும் நாணினை நீக்கி நிறுத்து	1132
நானொடு நல்லாண்மை பண்டுஉடையேன் இன்றுஉடையேன் காழுற்றார் ஏறும் மடல்.	1133
காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நானொடு நல்லாண்மை என்னும் புணை.	1134
தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு மாலை உழக்கும் துயர்.	1135
மடல்ஊர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற படல்ஒல்லா பேதைக்குஎன் கண்.	1136
கடல்அன்ன காமம் உழந்தும் மடல்ஏறாப் பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.	1137
நிறைஅரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம் மறைஇறந்து மன்று படும்.	1138
அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம் மறுகின் மறுகும் மருண்டு.	1139
யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவுஇல்லார் யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.	1140

115.அலர் அறிவுறுத்தல்

அலர்எழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப் பலர்அறியார் பாக்கியத் தால்.	1141
மலர்அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது அலர்எமக்கு ஈந்தது இவ் வூர்.	1142
உறா அதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப் பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து	1143
கவ்வையால் கவ்விது காமம்; அது இன்றேல் தவ்வென்றும் தன்மை இழந்து	1144
களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம் வெளிப்படும் தோறும் இனிது.	1145
கண்டது மன்னம் ஒருநாள் அலர்மன்னும் திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.	1146
ஊரவர் கௌவை உருஆக அன்னைசொல் நீராக நீளும்இந் நோய்	1147
நெய்யால் எரிந்துப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால் காமம் நுதுப்பேம் எனல்.	1148
அலர்நாண ஒவ்வதோ அஞ்சல்ஓம்பு என்றார் பலர்நாண நீத்தக் கடை	1149
தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர்; யாம் வேண்டும் கௌவை எடுக்கும் இவ் வூர்.	1150

116.பிரிவாற்றாமை

செல்லாமை உண்டேல் எனக்குஉரை மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை.	1151
இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல்; பிரிவுஅஞ்சும் புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு.	1152
அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும் பிரிவுஓர் இடத்துஉண்மை யான்.	1153
அளித்துஅஞ்சல் என்றுஅவர் நீப்பின் தெளித்தசொல் தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.	1154
ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவுஓம்பல்; மற்றவர் நீங்கின் அரிதால் புணர்வு	1155
பிரிவுஉரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதுஅவர் நல்குவர் என்னும் நசை.	1156
துறைவன் துறந்தமை தூற்றாமைகொல் முன்கை இறைஇறைவா நின்ற வளை.	1157
இன்னாது இனன்இல்ஊர் வாழ்தல்; அதனினும் இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு	1158
தொடின்குடின் அல்லது காமநோய் போல விடின்குடல் ஆற்றுமோ தீ.	1159
அரிதுஆற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவுஆற்றிப் பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.	1160

117.படர்மெலிந்து இரங்கல்

- மறைப்பேன்மன் யான்இஃதே நோயை; இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும். 1161
- கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுந் தரும். 1162
- காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பின் அகத்து. 1163
- காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல். 1164
- துப்பின் எவனாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினும் ஆற்று பவர். 1165
- இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம்; அஃதுஅடும்கால்
துன்பம் அதனின் பெரிது. 1166
- காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகானேன்;
யாமத்தும் யானே உனேன். 1167
- மன்னுயிர் ரெல்லாம் துயிற்று அளித்துஇரா;
என்அல்லது இல்லை துணை. 1168
- கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 1169
- உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண். 1170

118.கண் விதுப்பு அழிதல்

- கண்தாம் கலுழ்வது எவன்கொலோ? தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண்ட து. 1171
- தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துஉணராப்
பைதல் உழப்பது எவன்? 1172
- கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்;
இதுநகத் தக்கது உடைத்து. 1173
- பெயல்ஆற்றா நீர்உலந்த உண்கண் உயல்ஆற்றா
உய்வுஇல்நோய் என்கண் நிறுத்து. 1174
- படல்ஆற்றா பைதல் உழக்கும் கடல்ஆற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண். 1175
- ஓஓ இனிதே எமக்குஇந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட்டது! 1176
- உழந்துஉழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்துஇழைந்த
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்! 1177
- பேணாது பெட்டார் உள்மன்னோ மற்றுஅவர்க்
காணாது அமைவில கண். 1178
- வாராக்கால் துஞ்சா; வரின்துஞ்சா; ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண். 1179
- மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதுஅன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து. 1180

119.பசப்புறுதல்

- நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற? 1181
- அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்துஎன்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு. 1182
- சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து. 1183
- உள்ளுவன் மன்யான்; உரைப்பது அவர்திறமால்;
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. 1184
- உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார்; இவக்காண்என்
மேனி பசப்புஊர் வது. 1185
- விளக்குஅற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்குஅற்றம் பார்க்கும் பசப்பு 1186
- புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன்; அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு! 1187
- பசந்தான் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்! 1188
- பசக்கமன் பட்டாங்குஎன் மேனி நயப்பித்தார்
நல்நிலையர் ஆவர் எனின். 1189
- பசப்புஎனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின். 1190

120.தனிப்படர் மிகுதி

- தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. 1191
- வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. 1192
- வீழுநர் வீழ்ப்படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு 1193
- வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின். 1194
- நாம்காதல் கொண்டார் நமக்குஎவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக்கடை? 1195
- ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது. 1196
- பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றுஒழுக்கு வான்? 1197
- வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 1198
- நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு. 1199
- உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறா அஅய் வாழிய நெஞ்சு. 1200

121.நினைந்து அவர் புலம்பல்

- உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது. 1201
- எனைத்துஒன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதுஒன்று இல். 1202
- நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல்! தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். 1203
- யாமும்உளேம்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எம்நெஞ்சத்து
ஓஓ உளரே அவர். 1204
- தம்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணார்கொல்
எம்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்? 1205
- மற்றியான் என்உளேன் மன்னோ? அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன். 1206
- மறப்பின் எவன் ஆவன் மற்றொகால்; மறப்புஅறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். 1207
- எனைத்து நினைப்பினும் காயார்; அனைத்துஅன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு! 1208
- விளியும்என் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளிஇன்மை ஆற்ற நினைந்து. 1209
- விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காண்ப்
படாஅதி; வாழி மதி! 1210

122.கனவுநிலை உரைத்தல்

- காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து? 1211
- கயல்உண்கண் யான்இரப்பத் துஞ்சின் கலந்தார்க்கு
உயல்உண்மை சாற்றுவேன் மன். 1212
- நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டுஎன் உயிர். 1213
- கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு. 1214
- நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவும்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது. 1215
- நனவுஎன ஒன்றில்லை ஆயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன். 1216
- துஞ்சுங்கால் தோள்மேலர் ஆகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து. 1218
- நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர். 1219
- நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்ஊ ரவர்? 1220

123.பொழுதுகண்டு இரங்கல்

- மாலையோ அல்லை; மணந்தார் உயிர்உண்ணும்
வேலைநீ; வாழி பொழுது. 1221
- புன்கண்ணை; வாழி மருள்மாலை! எம்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் துணை? 1222
- பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலைதுனி அரும்பித்
துன்பம் வளர வரும் 1223
- காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும் 1224
- காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல்? எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை? 1225
- மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன். 1226
- காலை அரும்பிப் பகல்எல்லாம் போதுஆகி
மாலை மலரும் இந் நோய். 1227
- அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதுஆகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை. 1228
- பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. 1229
- பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர். 1230

124.உறுப்பு நலன் அழிதல்

- சிறுமை நமக்குஒழியச் சேன்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின் கண். 1231
- நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண். 1232
- தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். 1233
- பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1234
- கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள் 1235
- தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து. 1236
- பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே! கொடியார்க்குஎன்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து? 1237
- முயங்கி கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல் 1238
- முயக்குஇடைத் தண்வளி போழ்ப் பசப்புஉற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். 1239
- கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு 1240

125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

நினைத்து ஒன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே? எனைத்துஒன்றும் எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து?	1241
காதல் அவர்இலர் ஆகநீ நோவது பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.	1242
இருந்துஉள்ளி என்பரிதல்? நெஞ்சே! பரிந்துள்ளல் பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.	1243
கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே! இவைஎன்னைத் தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று.	1244
செற்றார் எனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம் உற்றால் உறாஅ தவர்?	1245
கலந்துஉணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால்புலந்துஉணராய் பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு!	1246
காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு; நன்னெஞ்சே யானோ பொறேன்இவ் இரண்டு.	1247
பரிந்துஅவர் நல்கார்என்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர் பின்செல்வாய்; பேதை;என் நெஞ்சு.	1248
உள்ளத்தார் காத லவர்ஆக உள்ளிநீ யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு?	1249
துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா இன்னும் இழத்தும் கவின்.	1250

126. நிறை அழிதல்

காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறைஎன்னும் நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.	1251
காமம் எனஒன்றோ கண்ணினுஎன் நெஞ்சத்தை யாமத்தும் ஆளும் தொழில்.	1252
மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ? குறிப்புஇன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.	1253
நிறைஉடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன் காமம் மறைஇறந்து மன்று படும்.	1254
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய் உற்றார் அறிவதுஒன்று அன்று.	1255
செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ! எற்றுஎன்னை உற்ற துயர்.	1256
நான்என ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால் பேணியார் பெட்ப செயின்.	1257
பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம் பெண்மை உடைக்கும் படை	1258
புலப்பல் எனச்சென்றேன்; புல்லினேன் நெஞ்சம் கலத்தல் உறுவது கண்டு	1259
நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ புணர்ந்துஊடி நிற்பேம் எனல்.	1260

127. அவர்வயின் விதும்பல்

வாள்அற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும்: அவர்சென்ற நாள்ஒற்றித் தேய்ந்த விரல்	1261
இலங்கிழாய்! இன்று மறப்பின் என் தோள்மேல் கலம்கழியும் காரிகை நீத்து.	1262
உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன்.	1263
கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுஉள்ளிக் கோடுகொடு ஏறும்என் நெஞ்சு.	1264
காண்கமன் காண்கனைக் கண்ணாரக்; கண்டபின் நீங்கும்என் மென்தோள் பசப்பு.	1265
வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள்; பருகுவன் பைதல்நோய் எல்லாம் கெட	1266
புலப்பேன்கொல்: புல்லுவேன் கொல்லோ: கலப்பேன்கொல் கண்அன்ன கேளிர் வரின்?	1267
வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன்; மனைகலந்து மாலை அயர்கம் விருந்து	1268
ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் சேன்சென்றார் வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு	1269
பெறின்என்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறின்என்னாம் உள்ளம் உடைந்து உலக்கக் கால்	1270

128. குறிப்பு அறிவுறுத்தல்

கரப்பினும் கையிகந்து ஒல்லாநின் உண்கண் உரைக்கல் உறுவதுஒன்று உண்டு	1271
கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்புஏர்தோள் பேதைக்குப் பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது	1272
மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல் மடந்தை அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.	1273
முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை நகைமொக்குள் உள்ளதுஒன்று உண்டு.	1274
செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர் தீர்க்கும் மருந்துஒன்று உடைத்து.	1275
பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதுஆற்றி அன்புஇன்மை சூழ்வது உடைத்து.	1276
தண்அம் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும் முன்னம் உணர்ந்த வளை.	1277
நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர்; யாமும் எழுநாளேம் மேனி பசந்து	1278
தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி அஃதுஆண்டு அவள்செய் தது.	1279
பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்துஎன்ப கண்ணினால் காமநோய் சொல்லி இரவு.	1280

129.புணர்ச்சி விதும்பல்

உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும் கள்ளுக்குஇல்; காமத்திற்கு உண்டு	1281
தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைப் பணையும் காமம் நிறைய வரின்.	1282
பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக் காணாது அமையல கண்.	1283
ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி! அதுமறந்து கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.	1284
எழுதும்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன் பழிகானேன் கண்ட இடத்து.	1285
காணும்கால் காணேன் தவறாய்; காணாக்கால் காணேன் தவறல் லவை.	1286
உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல் பொய்த்தல் அறிந்துஎன் புலந்து?	1287
இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக் கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.	1288
மலரினும் மெல்லிது காமம்; சிலர் அதன் செவ்வி தலைப்படு வார்.	1289
கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல் என்னினும் தான்விதுப் புற்று.	1290

130.நெஞ்சொடு புலத்தல்

அவர்நெஞ்சு அவர்க்குஆதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே! நீஎமக்கு ஆகாதது?	1291
உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச் செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு!	1292
கெட்டார்க்கு நடட்டார்க்கு என்பதோ நெஞ்சேநீ பொட்டாங்கு அவர்பின் செலல்?	1293
இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே? துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.	1294
பெறாஅமை அஞ்சும்; பெறின்பிரிவு அஞ்சும்; அறாஅ இடும்பைத்துஎன் நெஞ்சு.	1295
தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத் தனிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.	1296
நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன் மாணா மடநெஞ்சில் பட்டு.	1297
எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ண அவர்திறம் உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.	1298
துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய நெஞ்சம் துணையல் வழி?	1299
தஞ்சம் தமர்அல்லர் ஏதிலார் தாம்உடைய தஞ்சம் தமர்அல் வழி.	1300

131.புலவி

புல்லாது இராஅப் புலத்தை; அவர்உறும் அல்லலநோய் காண்கம் கிறிது.	1301
உப்புஅமைந்தற்றால் புலவி: அதுகிறிது மிக்கற்றால் நீள விடல்.	1302
அலந்தாரை அல்லலநோய் செய்தற்றால் தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.	1303
ஊடி யவரை உணராமை வாடிய வள்ளி முதல்அரிந் தற்று.	1304
நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏரன் புலத்தகை பூஅன்ன கண்ணார் அகத்து.	1305
துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று	1306
ஊடலின் உண்டுஆங்குஓர் துன்பம் புணர்வது நீடுவது அன்றுகொல் என்று.	1307
நோதல் எவன்மற்று நொந்தார் என்று அஃதுஅறியும் காதலர் இல்லா வழி?	1308
நீரும் நிழலது இனிதே; புலவியும் வீழுநர் கண்ணே இனிது.	1309
ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம் கூடுவேம் என்பது அவா.	1310

132.புலவி நுணுக்கம்

பெண்டியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர் நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.	1311
ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்பதம்மை நீடுவாழ்க என்பாக்கு அறிந்து	1312
கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடீர் என்று?	1313
யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள் யாரினும் யாரினும் என்று	1314
இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக் கண்ணிறை நீர்கொண் டனன்.	1315
உள்ளினேன் என்றேன்மற்று எம்மறந்தீர் என்றென்னைப் புல்லாள் புலத்தக் கனன்.	1316
வழுத்தினாள் தும்மினே னாக; அழித்துஅழுதாள் யார்உள்ளித் தும்மினீர் என்று	1317
தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று	1318
தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர் இந்நீர் ஆகுநீர் என்று.	1319
நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்தும்நீர் யார்உள்ளி நோக்கினீர் என்று	1320

நன்றி நவிலல்

“என்நன்றி கொன்றாற்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்லை செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு”

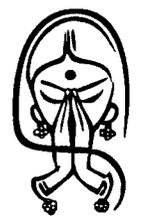
என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கிணங்க எமது குடும்பத் தலைவியின் பிரிவுச் செய்விதி க்கொடு உடனீ வந்து உதவியோர்க்கும் உள்ளேரிலும் தலைநகர் மற்றுல் வெளிநாடுகளிலும் இருந்தும் தொலைபேசியிலும் தொடர்பு கொண்டு இனிய நெஞ்சங் களிற்றும் எம்மொடு பலவகையிலும் தீதானொடுதீதாள் நின்ற எமது குடும்பத் தலைவியின் இறுதிச் சிரிசையகளிற் பங்கு கொண்டு எமக்கு சிறுதல் அளித்தவர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிகளை அச்சொடு வெளியிடவர்களுக்கும் மெலும் பல வயிகளிலும் உதவிய அனைவருக்கும் இந்நூலினை அடிநா அச்சொடுத்தந்த அகால் கணினிப் பதிப்பகத்தினாருக்கும் (அறவுண் வீதி (தொழில்நுட்பத் கல்லூரி முன்பாக , யாழ்ப்பாணம்) இன்றைய சிபிண்டுகர் நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு எமது இல்லத் தலைவியின் அத்தொகாநிதிக்காகப் பிரார்த்தனை செய்த அனைவருக்கும் மற்றுல் உற்றார், உறவினர், அயலவர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது உள்ளங்கனிந்த கைபான கைபு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நன்றி

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

டிச-06 வார்டு வீதி,
செட்டிபட்டினம்.
11.01.2009

குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

'இவன் பிறப்பதுமில்லை, இவன் ஒருமுறை இருந்து
பின்னர் இல்லாது போவதுமில்லை
இவன் பிறப்பற்றான், அனைவரது; இவன் சாக்வதன், பகையோன்
உடம்பு கொல்லப்படுகையில் இவன் கொல்லப்பட்டான்'

'தருந்த துணிகளைக் கழற்றி எறிந்து விட்டு மனிதன்
புதிய துணிகள் கொள்ளுமாறு போல் ஆத்மாதருந்த
உடல்களைக் களைந்து புதியனவற்றை எய்துகிறான்'

'இவனை ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா, தீ எரிக்காது
நீர் இவனை நனைக்காது, காற்று உலர்த்தாது

உயிர்களின் ஆரம்பம் தெரியவில்லை நடுநிலைமை தெளிவுடையது
இவற்றின் இறுதியுந் தெளிவில்லை இதில் துயரப்படுவதென்ன'

'எல்லோர் உடம்பிலுமுள்ள இந்த ஆத்மா கொல்ல முடியாதவன்
ஆதனால் எந்த உயிரின் பொருட்டும் வருந்துதல் வேண்டா.'

-கிருஷ்ணர்-

அகரம் கணினி பதிப்பகம்
(கொழல்நாடுப் கல்லூரி முன்பாக)
பிறவுண் வீதி யாழ்ப்பாணம்.

Calicut